

บทที่ ๓

ผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นการวิจัยในเนื้อหาที่ค่อนข้างใหม่สำหรับวงการธุรกิจของประเทศไทย และเป็นการวิจัยในแง่พฤติกรรมซึ่งเพิ่งจะมีขึ้นมาเมื่อไม่นานมานี้ ส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเกือบทั้งสิ้น และเนื่องจากเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างใหม่และยังไม่เคยมีใครจัดเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านประชากรของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนซื้อขายหุ้น จึงทำให้ข้อมูลทางด้านประชากรที่ผู้ทำการวิจัยได้มาอาจจะไม่บอกลักษณะผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนที่เป็นจริงได้

ในการรายงานผลการวิจัยนั้นได้จัดเสนอเป็นรูปตารางต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องอธิบายเกี่ยวกับความหมายของข้อความในบางตารางเพื่อความกระจ่างเพิ่มมากขึ้นดังต่อไปนี้คือ

๑. จำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์ หมายถึงจำนวนเงินโดยเฉลี่ยของแต่ละสัปดาห์ที่ลงทุนซื้อขายหุ้น ซึ่งผู้ลงทุนอาจจะไม่จำเป็นจะต้องซื้อขายหุ้นในทุกสัปดาห์ก็ได้ แต่เมื่อนำมาเฉลี่ยแล้วจะเป็นจำนวนเงินเท่าไร

๒. จำนวนเงินเพื่อใช้หมุนเวียนในการลงทุน หมายถึงวงเงินที่สามารถจะซื้อขายหุ้นได้ กล่าวคือ ผู้ลงทุนได้วางเงินประกันซื้อขายหุ้น (Margin) ไว้กับบริษัทสมาชิกหนึ่งแสนบาทย่อหมายถึงว่าผู้ลงทุนนั้นสามารถที่จะซื้อขายหุ้นได้ในวงเงินถึงสามแสนบาท เป็นต้น

๓. ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นประมาณ หมายถึงหุ้นจำนวนหนึ่งหุ้นมีราคาเท่าไร อาจจะมีราคา ๑๑๕ บาท, ๑๕๐ บาท, ๓๐๒ บาท, ๕๒๘ บาท ต่อหนึ่งหุ้น เป็นต้น

ลักษณะทางประชากร

ในการเสนอผลของการวิจัยในขั้นแรกนี้ จะเป็นการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบ่งเป็นลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนรวม และแยกเป็นลักษณะทางประชากรเฉพาะผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ทั้งนี้เนื่องจากแบบสอบถามบางข้อให้ตอบเฉพาะผู้ลงทุนอยู่แล้ว เท่านั้น

ตารางที่ ๑

แสดงลักษณะทางประชากรของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนซื้อขายหุ้นใน
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	สาขาวิชาที่สำเร็จ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	๖๘	๕๖.๖๗	ตรงสาขาธุรกิจ	๖๘	๕๖.๖๗
เพศหญิง	๕๒	๔๓.๓๓	ไม่ตรงสาขาธุรกิจ	๓๑	๒๕.๘๓
รวม	๑๒๐	๑๐๐.๐๐	ไม่ตอบ	๒๑	๑๗.๕
อายุ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	๑๒๐	๑๐๐.๐๐
๑๘-๒๔ ปี	๑	๐.๘๔	อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕-๒๙ ปี	๔๒	๓๕.๐๐	นักธุรกิจ	๗๐	๕๘.๓๓
๓๐-๓๙ ปี	๕๘	๔๘.๓๓	ข้าราชการ	๒๕	๒๐.๘๓
๔๐-๕๐ ปี	๑๐	๘.๓๓	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๗	๕.๘๓
๕๐ ปีขึ้นไป	๖	๕.๐๐	แม่บ้าน	๕	๔.๑๖
ไม่ตอบ	๓	๒.๕๐	อาชีพอิสระ	๙	๗.๕๐
รวม	๑๒๐	๑๐๐.๐๐	ไม่ตอบ	๔	๓.๓๓
สถานภาพทางการสมรส	จำนวน	ร้อยละ	รวม	๑๒๐	๑๐๐.๐๐
สมรส	๗๘	๖๕.๐๐	ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่สมรส	๓๙	๓๒.๕๐	ในทางธุรกิจ	๕๖	๔๖.๖๗
อื่น ๆ ระบุ	๓	๒.๕๐	ในทางอาชีพอื่น	๒๙	๒๔.๑๗
รวม	๑๒๐	๑๐๐.๐๐	ไม่ตอบ	๓๕	๒๙.๑๖
ชั้นการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	รวม	๑๒๐	๑๐๐.๐๐
ประถมศึกษา	๒	๑.๖๗	เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหุ้น	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	๖	๕.๐๐	ลงทุนอยู่แล้ว	๙๒	๗๖.๖๗
อาชีวศึกษา	๗	๕.๘๓	จะลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลัก-ทริพย์	๑๗	๑๔.๑๗
ปริญญาบัตร	๑๐๕	๘๗.๕๐	จะลงทุนเฉพาะของหุ้นนอกตลาด	๑๑	๙.๑๖
รวม	๑๒๐	๑๐๐.๐๐	รวม	๑๒๐	๑๐๐.๐๐

ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย เป็นผู้ลงทุนอยู่แล้วคิดเป็นร้อยละ ๗๖.๖๗ ผู้จะลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑๗ และผู้จะลงทุนเฉพาะจองหุ้นนอกตลาดคิดเป็นร้อยละ ๙.๑๖ ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนทั้งหมดส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายและจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๓๐ - ๓๙ ปี และ ๒๕ - ๒๙ ปี ตามลำดับ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่สมรสแล้วจะมีผู้ที่หย่าแล้วเพียงส่วนน้อยมาก สำหรับชั้นการศึกษานั้นส่วนใหญ่ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาในสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาธุรกิจ (ในการวิจัยนี้ได้จัดแบ่งสาขาวิชาที่สำเร็จของประชากรออกเป็น ๒ ประเภท คือ สำเร็จตรงสาขาธุรกิจ และสำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจ) ในด้านอาชีพจัดแบ่งเป็น ๕ ประเภทด้วยกัน แต่พบว่าส่วนใหญ่ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนประกอบอาชีพธุรกิจ สำหรับตำแหน่งงานได้จัดแบ่งเป็นจำแนกทางด้านธุรกิจ และตำแหน่งทางอาชีพอื่นประชากรส่วนใหญ่จะมีตำแหน่งตรงกับทางด้านธุรกิจ

การเสนอตารางที่ ๒ จะทำให้เห็นข้อมูลทางประชากรของผู้ลงทุนชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะ
ทำให้มีประโยชน์ต่อการอธิบายต่อไป

ตารางที่ ๒

ลักษณะทางประชากรของผู้ลงทุน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	สาขาวิชาที่สำเร็จ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	๔๕	๕๙.๗๘	ตรงสาขาธุรกิจ	๕๑	๕๕.๔๓
เพศหญิง	๓๗	๔๐.๒๒	ไม่ตรงสาขาธุรกิจ	๒๔	๒๖.๐๙
รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐	ไม่ตอบ	๑๗	๑๘.๔๘
อายุ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐
๑๘-๒๔ ปี	๐	๐.๐๐	อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕-๒๙ ปี	๓๒	๓๘.๗๘	นักธุรกิจ	๕๙	๖๔.๑๓
๓๐-๓๙ ปี	๔๔	๕๓.๕๓	ข้าราชการ	๑๕	๑๖.๓๐
๔๐-๔๙ ปี	๗	๘.๖๑	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๕	๕.๔๔
๕๐ ปีขึ้นไป	๖	๖.๕๒	แม่บ้าน	๕	๕.๔๔
ไม่ตอบ	๓	๓.๖๖	อาชีพอิสระ	๖	๖.๕๒
รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐	ไม่ตอบ	๒	๒.๑๗
สถานภาพทางการสมรส	จำนวน	ร้อยละ	รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐
สมรส	๖๕	๗๙.๖๕	ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่สมรส	๒๔	๒๙.๒๗	ในทางธุรกิจ	๔๕	๔๘.๙๑
อื่น ๆ	๓	๓.๖๖	ในทางอาชีพอื่น	๑๘	๑๙.๕๗
รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐	ไม่ตอบ	๒๙	๓๑.๕๒
ชั้นการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐
ประถมศึกษา	๒	๒.๔๓			
มัธยมศึกษา	๕	๕.๘๕			
อาชีวศึกษา	๓	๓.๖๖			
ปริญญาบัตร	๘๒	๘๙.๐๖			
รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐			

ในจำนวนผู้ลงทุน ๘๒ ราย พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายซึ่งอยู่ในช่วงอายุ ๒๕ - ๓๔ ปี และเป็นผู้ที่สมรสแล้ว สำหรับชั้นการศึกษานั้นผู้ลงทุนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาชั้นปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาธุรกิจ ในด้านอาชีพนั้นปรากฏว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจ ซึ่งส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในทางธุรกิจ

ข้อมูลในตารางที่ ๓ เป็นลักษณะทางประชากรของผู้จะลงทุน เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบข้อมูลในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๓

ลักษณะทางประชากรของผู้จะลงทุน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	สาขาวิชาที่สำเร็จ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	๑๓	๕๖.๕๓	ตรงสาขาธุรกิจ	๑๗	๖๐.๗๑
เพศหญิง	๑๕	๕๓.๕๗	ไม่ตรงสาขาธุรกิจ	๗	๒๕.๐๐
รวม	๒๘	๑๐๐.๐๐	ไม่ตอบ	๔	๑๔.๒๙
อายุ	จำนวน	ร้อยละ	รวม	๒๘	๑๐๐.๐๐
๑๘-๒๔ ปี	๑	๓.๕๗	อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕-๒๙ ปี	๑๐	๓๕.๗๑	นักธุรกิจ	๑๑	๓๙.๒๙
๓๐-๓๙ ปี	๑๔	๕๐.๐๐	ข้าราชการ	๑๐	๓๕.๗๑
๔๐-๔๙ ปี	๓	๑๐.๗๑	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๒	๗.๑๔
๕๐ ปีขึ้นไป	๐	๐.๐๐	แม่บ้าน	๐	๐.๐๐
ไม่ตอบ	๐	๐.๐๐	อาชีพอิสระ	๓	๑๐.๗๑
รวม	๒๘	๑๐๐.๐๐	ไม่ตอบ	๒	๗.๑๔
สถานภาพทางการสมรส	จำนวน	ร้อยละ	รวม	๒๘	๑๐๐.๐๐
สมรส	๑๓	๕๖.๕๓	ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่สมรส	๑๕	๕๓.๕๗	ในทางธุรกิจ	๑๑	๓๙.๒๙
รวม	๒๘	๑๐๐.๐๐	ในทางอาชีพอื่น	๑๑	๓๙.๒๙
ชั้นการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	ไม่ตอบ	๖	๒๑.๔๒
ประถมศึกษา	๐	๐.๐๐	รวม	๒๘	๑๐๐.๐๐
มัธยมศึกษา	๑	๓.๕๗			
อาชีวศึกษา	๔	๑๔.๒๙			
ปริญญาบัตร	๒๓	๘๒.๑๔			
รวม	๒๘	๑๐๐.๐๐			

ในจำนวนหุ้นผู้ลงทุน ๔๒ ราย และผู้จะลงทุน ๒๔ ราย พบว่าลักษณะทางประชากรของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างในเรื่อง เพศ อายุ สถานภาพทางการสมรส การประกอบอาชีพ และตำแหน่งงานนั้น คือ ผู้จะลงทุนส่วนใหญ่เป็นหญิง ในขณะที่ผู้ลงทุนส่วนใหญ่เป็นชาย สำหรับช่วงอายุนั้นผู้จะลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๓๐ - ๓๙ ปี ในขณะที่ผู้ลงทุนมีช่วงอายุ ๒๕ - ๓๙ ปี และสถานภาพทางการสมรสนั้นผู้จะลงทุนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ยังไม่สมรส ในขณะที่ผู้ลงทุนส่วนใหญ่สมรสแล้ว ในด้านอาชีพปรากฏว่าผู้จะลงทุนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจและรับราชการเท่ากัน ในขณะที่ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจ สำหรับตำแหน่งงานพบว่าผู้ที่จะลงทุนส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในทางธุรกิจ และในทางอาชีพอื่นเท่า ๆ กัน ในขณะที่ผู้ลงทุนส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในทางธุรกิจ อย่างไรก็ตามผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมีลักษณะทางประชากรที่เหมือนกันสองประการคือชั้นการศึกษา และสาขาวิชาที่สำเร็จกล่าวคือ ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนส่วนใหญ่ได้รับปริญญาบัตรในสาขาวิชาทางด้านธุรกิจ

รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุน

ก่อนที่จะได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ผู้อ่านจะได้เข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยและพฤติกรรมโดยทั่วไปเสียก่อน รายละเอียดเหล่านี้ได้แก่ จำนวนเงินที่ใช้ซื้อขายหุ้นในหนึ่งสัปดาห์ จำนวนเงินหมุนเวียนปีที่เริ่มลงทุน ราคาหุ้นที่ซื้อขาย วัตถุประสงค์ในการลงทุน พื้นฐานสำคัญที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาตัดสินใจซื้อ การยอมรับการขาดทุนและการยอมรับอัตรากำไร (ก่อนที่จะขายหุ้น) พฤติกรรมหลังการซื้อหุ้น สาเหตุที่ขอลงทุน เหตุที่ใช้พิจารณาในการลงทุน ผลสะท้อนต่อการซื้อขาย และความสนใจในการลงทุนในหุ้นประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้ได้จัดเสนอไว้เป็นสองส่วนคือ

๑. ส่วนแรกเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนโดยนับจำนวนความถี่เป็นสำคัญซึ่งเสนออยู่ในตารางที่ ๔
๒. ส่วนที่สองเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนโดยแจ้งเป็นลำดับความสำคัญตามความรู้สึกนึกคิดของผู้ตอบซึ่งเสนออยู่ในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๔

รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย (แจ้งเป็นความถี่)

ก. จำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	๑๐	๑๐.๘๗
๓๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๒๗	๒๘.๓๔
๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท	๑๖	๑๗.๓๔
๓๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	๑๑	๑๑.๘๖
๖๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๒	๑๓.๐๔
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๑๒	๑๓.๐๔
ไม่ตอบ	๔	๔.๓๕
รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐
ข. จำนวนเงินเพื่อใช้หมุนเวียนในการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท	๒๔	๒๖.๐๘
๒๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	๒๙	๓๑.๕๒
๖๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๒	๑๓.๐๔
๑,๐๐๐,๐๐๐ - ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๑๖	๑๗.๓๔
๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๗	๗.๖๑
ไม่ตอบ	๔	๔.๓๕
รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐
ค. เริ่มลงทุนขายในปี	จำนวน	ร้อยละ
ก่อน พ.ศ. ๒๕๑๘	๗	๗.๖๑
พ.ศ. ๒๕๑๘	๗	๗.๖๑

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ค. เริ่มลงทุนซื้อขายในปี	จำนวน	ร้อยละ
พ.ศ. ๒๕๑๙	๑๙	๒๐.๖๔
พ.ศ. ๒๕๒๐	๔๑	๔๔.๕๗
พ.ศ. ๒๕๒๑	๑๔	๑๕.๒๑
ไม่ตอบ	๔	๔.๓๕
รวม	๘๒	๑๐๐.๐๐
ง. ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
๑๐๐ - ๓๐๐ บาท	๓๒	๒๔.๐๖
๓๐๐ - ๔๕๐ บาท	๕๔	๔๑.๓๕
๔๕๐ - ๘๐๐ บาท	๑๙	๑๕.๒๙
สูงกว่า ๘๐๐ บาท	๑๗	๑๒.๙๘
ไม่ตอบ	๑๐	๗.๕๒
รวม	๑๓๒	๑๐๐.๐๐
หมายเหตุ : เฉพาะผู้ตอบแบบสอบถามข้อ ง. นี้ เป็นผู้ลงทุนอยู่แล้วซึ่งมีจำนวนเพียง ๘๒ ราย แต่เนื่องจากบางรายได้ตอบมากกว่าหนึ่งข้อจึงมีความถี่เกิน ๘๒		
จ. ลงทุนซื้อหุ้นเพื่อ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นการลงทุนระยะยาว	๒๓	๑๗.๖๙
เป็นการลงทุนระยะสั้น	๙๙	๗๖.๑๖
ไม่ตอบ	๘	๖.๑๕
รวม	๑๓๐	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

จ. พื้นฐานที่สำคัญที่สุดเพื่อพิจารณาในการลงทุนซื้อขายหุ้น	จำนวน	ร้อยละ
กำไรต่อหุ้น	๕๘	๔๗.๙๓
เงินปันผล	๑๗	๑๔.๐๕
คุณลักษณะของผู้บริหารระดับสูงของบริษัท	๑๑	๙.๐๙
ลักษณะของอุตสาหกรรม	๙	๗.๔๔
อื่น ๆ ระบุ	๑๕	๑๒.๔๐
ไม่ตอบ	๑๑	๙.๐๙
รวม	๑๒๑	๑๐๐.๐๐
ข. ยอมรับอัตราการขาดทุน	จำนวน	ร้อยละ
๑๐% ของราคาที่ซื้อไว้	๓๗	๓๐.๐๘
๒๐% ของราคาที่ซื้อไว้	๑๔	๑๑.๓๘
มากกว่า ๒๐% ของราคาที่ซื้อไว้	๑๓	๑๐.๕๗
ยอมถือไว้จนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่	๔๔	๓๕.๗๗
ไม่ตอบ	๑๕	๑๒.๒๐
รวม	๑๒๓	๑๐๐.๐๐
ข. พฤติกรรมหลังจากซื้อหุ้น	จำนวน	ร้อยละ
เก็บไว้จนได้รับเงินปันผล	๒๙	๑๕.๘๓
เก็บไว้จนได้สิทธิ์ในการซื้อหุ้นใหม่ (Right)	๓๘	๒๐.๒๑
เก็บไว้จนได้กำไร	๑๐๗	๕๖.๙๒
เก็บไว้ให้ลูกให้หลาน	๗	๓.๗๒
ไม่ตอบ	๗	๓.๗๒
รวม	๑๘๘	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ณ. อัตรากำไร ที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น	จำนวน	ร้อยละ
ประมาณ ๑๐% ของราคาซื้อ	๒๖	๒๑.๓๑
ประมาณ ๒๐% ของราคาซื้อ	๒๔	๒๓.๗๗
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	๑๔	๑๔.๕๗
รอจนกว่าราคาหุ้นจะ เริ่มลง	๓๔	๒๗.๘๗
ไม่ตอบ	๑๔	๑๑.๔๘
รวม	๑๒๒	๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ : ผู้ตอบแบบสอบถามข้อ จ, ฉ, ช, ซ, ณ มีจำนวนเพียง ๑๒๐ ราย แต่บางราย
ตอบมากกว่าหนึ่งจึงมีความถี่เกิน ๑๒๐

ตัวเลขข้างต้นแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แจง เป็นร้อยละตามความสำคัญส่วนใหญ่และส่วนน้อย เป็นหลักดังนี้

ก. ในจำนวนผู้ลงทุน ๙๒ ราย ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๔๕.๕๓ จะซื้อขายหุ้นในหนึ่งอาทิตย์ เป็นจำนวนเงินมากกว่าหนึ่งแสนบาทขึ้นไป และต่ำกว่าแสนบาทมีเพียงร้อยละ ๔๐.๒๒

ข. ในจำนวนผู้ลงทุน ๙๒ ราย ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๗.๖๑ จะมีจำนวนเงินเพื่อใช้หมุนเวียนในการลงทุนต่ำกว่าหกแสนบาท และสูงกว่าหกแสนบาทมีเพียงร้อยละ ๓๘.๐๔ เท่านั้น

ค. ในจำนวนผู้ลงทุน ๙๒ ราย ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๙.๗๘ จะเริ่มลงทุนซื้อขายหุ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นไป ส่วนผู้ที่ลงทุนก่อนปี พ.ศ. ๒๕๒๐ นั้นมีเพียงร้อยละ ๓๕.๘๗

ง. ในจำนวนผู้ลงทุน ๙๒ ราย ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๕.๕๑ จะลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่ำกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาท และผู้ที่ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาทมีเพียงร้อยละ ๒๗.๐๗

จ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนทั้งหมด ๑๒๐ ราย ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๗๖.๗๔ เป็นการลงทุนระยะสั้น ส่วนผู้ที่จะลงทุนระยะยาวนั้นมีเพียงร้อยละ ๑๗.๐๕ เท่านั้น

ฉ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนทั้งหมด ๑๒๐ ราย ประมาณเกือบร้อยละห้าสิบของผู้ตอบทั้งหมดเห็นว่ากำไรต่อหุ้น เป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดเพื่อพิจารณาในการลงทุนซื้อขายหุ้น และอีกประมาณเศษหนึ่งส่วนห้าของผู้ตอบทั้งหมดให้ความสำคัญกับ เงินปันผล เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ที่เลือกตอบข้ออื่น ๆ มีถึงร้อยละ ๑๒.๔๐ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง สิ่งที่ระบุไว้ในข้ออื่น ๆ นั้นพอจะสรุปรวมได้เป็นสามกลุ่มใหญ่ คือ การเคลื่อนไหวของตลาด สภาพภาวะแวดล้อมและหวังกำไร เรียงตามลำดับของสัดส่วนในคำตอบ

ช. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนทั้งหมด ๑๒๐ ราย ปรากฏว่าเกือบ ๒ ใน ๕ จะยอมรับอัตราการขาดทุนโดยยอมถือไว้จนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่ ซึ่งใกล้เคียงกับสัดส่วนของผู้ที่ยอมรับอัตราการขาดทุน ๑๐% ของราคาที่ซื้อไว้

ซ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนทั้งหมด ๑๒๐ ราย ถึงแม้ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๖.๗๒ จะเก็บหุ้นไว้จนได้กำไร แต่ก็ยังมีผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนบางกลุ่มจะเก็บหุ้นไว้จนได้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่ และเงินปันผลรวมกันถึงเกือบ ๒ ใน ๕ น่าสังเกตว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่มักจะคำนึงถึงขนาดต้นทุนใกล้เคียงกับขนาดต้นทุนเดิมจึงมักจะไม่นำเงินไปลงทุนใหม่

ด. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนทั้งหมด ๑๒๐ ราย เกือบครึ่งหนึ่ง (๒๑.๓๑% + ๒๓.๗๗%) จะขายหุ้นต่อเมื่อได้กำไรไม่ต่ำกว่า ๒๐% ของราคาซื้อและ เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ตอบประมาณ ๑ ใน ๓ ของผู้ตอบทั้งหมดจะขายต่อเมื่อราคาหุ้นจะเริ่มลง (ร้อยละ ๒๗.๕๗)

ตารางที่ ๕

รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (แจกตามลำดับความสำคัญ)

ก. สาเหตุที่ทำให้ผู้ลงทุนอยู่แล้วขอลงทุน *

	ลำดับ ๑	ลำดับ ๒	ลำดับ ๓	ลำดับ ๔	รวม
การเปลี่ยนแปลง					
-ทางการเมือง	(๘) ๑๐.๖๗	(๑๗) ๒๒.๖๖	(๒๘) ๓๘.๖๗	(๒๑) ๒๘.๐๐	(๗๕) ๑๐๐.๐๐
ข่าวสื่อเกี่ยวกับ					
-ทางการเมือง	(๔) ๕.๓๓	(๑๒) ๑๖.๐๐	(๒๕) ๓๘.๖๗	(๓๐) ๔๐.๐๐	(๗๕) ๑๐๐.๐๐
การเปลี่ยนแปลง					
-เกี่ยวกับกฎเกณฑ์					
-ของการซื้อขาย	(๑๔) ๒๔.๐๕	(๓๖) ๔๕.๕๗	(๑๐) ๑๒.๖๖	(๑๔) ๒๗.๗๒	(๗๔) ๑๐๐.๐๐
หลักทรัพย์					
บรรยากาศการ					
-ลงทุนซบเซา	(๔๔) ๖๓.๖๔	(๑๑) ๑๔.๒๘	(๗) ๙.๐๘	(๑๐) ๑๒.๘๘	(๗๗) ๑๐๐.๐๐

ข. เกณฑ์พิจารณาในการลงทุนซื้อขายหุ้น *

	ลำดับ ๑		ลำดับ ๒	
	ผู้ลงทุน	ผู้จะลงทุน	ผู้ลงทุน	ผู้จะลงทุน
อาศัยประสบการณ์	(๑๖) ๒๐.๐๐	(๔) ๑๕.๓๘	(๑๑) ๑๔.๔๘	(๒) ๑๒.๕๐
สังเกตการณ์เคลื่อนไหวของ				
-ราคาในวันหนึ่ง	(๘) ๑๐.๐๐	(๔) ๑๕.๓๘	(๑๐) ๑๔.๐๘	(๒) ๑๒.๕๐
สังเกตการณ์เคลื่อนไหวของ				
-ราคาต่อเนื่องกัน	(๒๘) ๓๕.๐๐	(๑๐) ๓๘.๕๗	(๒๒) ๓๐.๘๘	(๕) ๓๑.๒๕

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข. เกณฑ์พิจารณาในการลงทุนซื้อขายหุ้น (ต่อ)

	ลำดับ ๑		ลำดับ ๒	
	ผู้ลงทุน	ผู้จะลงทุน	ผู้ลงทุน	ผู้จะลงทุน
ชื่อต่อชื่อบริษัทที่ได้รับทราบมา				
-เกี่ยวกับบริษัทนั้น ๆ	(๒๑) ๒๖.๒๕	(๔) ๑๙.๒๓	(๑๙) ๒๖.๓๖	(๕) ๓๑.๒๕
ปีงบประมาณให้ซื้อ	(๗) ๘.๗๕	(๓) ๑๑.๕๔	(๙) ๑๒.๖๘	(๒) ๑๒.๕๐
รวม	(๘๐) ๑๐๐.๐๐	(๒๖) ๑๐๐.๐๐	(๗๑) ๑๐๐.๐๐	(๑๖) ๑๐๐.๐๐

ค. ผลสะท้อนต่อการถือหุ้น

	ลำดับ ๑		ลำดับ ๒	
	ผู้ลงทุน	ผู้จะลงทุน	ผู้ลงทุน	ผู้จะลงทุน
การประกาศเพิ่มทุน	(๔๑) ๔๘.๘๑	(๑๒) ๔๖.๑๕	(๒๗) ๔๐.๓๐	(๘) ๔๒.๑๑
ตลาดคว่ำลงรุ่งเรือง	(๓๗) ๔๘.๐๕	(๑๐) ๓๙.๔๖	(๒๗) ๔๐.๓๐	(๕) ๒๖.๓๒
การประกาศปันผล	(๒) ๒.๓๘	(๓) ๑๑.๕๔	(๑๒) ๑๗.๘๑	(๔) ๒๑.๐๕
อื่น ๆ ระบุ	(๔) ๕.๓๖	(๑) ๓.๘๕	(๑) ๑.๔๙	(๒) ๑๐.๕๒
รวม	(๘๔) ๑๐๐.๐๐	(๒๖) ๑๐๐.๐๐	(๖๗) ๑๐๐.๐๐	(๑๙) ๑๐๐.๐๐

ง. สนใจลงทุนในหุ้นประเภท

	ลำดับ ๑		ลำดับ ๒	
	ผู้ลงทุน	ผู้จะลงทุน	ผู้ลงทุน	ผู้จะลงทุน
หุ้นที่มีงบมาก	(๓๘) ๕๐.๐๐	(๑๔) ๓๖.๐๐	(๑๐) ๒๘.๕๗	(๑) ๑๐.๐๐
หุ้นที่มีงบปานกลาง	(๓๗) ๔๗.๕๔	(๘) ๒๐.๐๐	(๒๕) ๗๑.๕๓	(๘) ๕๐.๐๐
หุ้นที่ไม่ต้องเป็นตง	(๒) ๒.๕๖	(๑) ๔.๐๐	(๐) ๐.๐๐	(๐) ๐.๐๐
รวม	(๗๘) ๑๐๐.๐๐	(๒๕) ๑๐๐.๐๐	(๓๕) ๑๐๐.๐๐	(๑๐) ๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ : บางคนจัดอันดับเกี่ยวกับบางคนจัดหลายอันดับจำนวนจึงไม่เท่ากัน

ก. ในจำนวนผู้ลงทุนทั้งหมด ๘๒ ราย พบว่าสาเหตุใหญ่ที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่งที่ทำให้ผู้ลงทุนลดการลงทุนคือ บรรยากาศของการลงทุนของเขา สาเหตุสำคัญเป็นอันดับที่สองคือ การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งผู้ที่เลือกบรรยากาศของการลงทุนของเขาเป็นอันดับหนึ่งก็เลือกการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นอันดับสองด้วย กล่าวคือผู้ที่เลือกบรรยากาศของการลงทุนของเขาเป็นอันดับหนึ่งมีจำนวน ๔๔ รายนั้น ๓๔ รายได้เลือกการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นอันดับสอง เมื่อนำเอาลักษณะทางประชากรของผู้ลงทุนมาพิจารณาเกี่ยวกับสาเหตุสำคัญอันดับหนึ่งที่จะทำให้ผู้ลงทุนลดการลงทุนซึ่งได้แก่ บรรยากาศการลงทุนของเขาพบว่าลักษณะทางประชากรโดยทั่วไปนั้นกระจายมากจนไม่มีปัจจัยทางประชากรใดที่เด่นขึ้นมาจนทำให้สามารถนำมาอธิบายได้

ข. สำหรับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเรื่องลงทุนซื้อขายหุ้นสำหรับทั้งผู้ลงทุนอยู่แล้วและผู้จะลงทุนนั้นไม่ต่างกัน คือทั้งสองพิจารณาโดยสังเกตการเคลื่อนไหวของราคาต่อเมืองกัน โดยเลือกเกณฑ์ที่เป็นอันดับหนึ่งและอันดับสอง นั้นคือผู้ลงทุนอยู่แล้วสังเกตการเคลื่อนไหวของราคาต่อเมืองกันโดยเลือกเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสองคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐ และ ๓๐.๕๕ ตามลำดับ ส่วนผู้จะลงทุนนั้นก็ใช้เกณฑ์เดียวกันและจัดอันดับอย่างเดียวกับผู้ลงทุนคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๗ และ ๓๑.๒๕ ตามลำดับ เมื่อนำเอาลักษณะทางประชากรของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมาพิจารณาร่วมกัน

เกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อลงทุนซื้อขายหุ้น (ซึ่งทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนเลือกพิจารณาโดยสังเกต การเคลื่อนไหวของราคาต่อเนื่องกันโดยเลือกเกณฑ์เป็นอันดับหนึ่งและอันดับสอง) ก็พบว่าลักษณะ ทางประชากรของทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนไม่ทำให้เกิดความแตกต่างใด ๆ ในเรื่องเกณฑ์การ พิจารณา นั่นคือทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนที่ถือเอาการสังเกตการเคลื่อนไหวของราคาต่อเนื่องกัน เป็นสำคัญนั้นเป็นเพศชาย อายุประมาณ ๓๐ - ๓๕ ปี จบปริญญาซึ่งสำเร็จในสาขาวิชาทางด้าน ธุรกิจประกอบอาชีพธุรกิจ และมีตำแหน่งงานทางด้านธุรกิจด้วย อย่างไรก็ตามผลลัพธ์ทาง ประชากรอยู่เพียงลักษณะเดียวเท่านั้น คือสถานภาพทางการสมรส ที่แสดงให้เห็นความแตกต่าง ระหว่างผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนในการเลือกเกณฑ์พิจารณาดังกล่าว จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อาจ พบว่าส่วนใหญ่ผู้ลงทุนที่สมรสแล้วจะอาศัยการสังเกตการเคลื่อนไหวของราคาต่อเนื่องกัน เป็นเกณฑ์ เพื่อลงทุนซื้อขายหุ้น แต่สำหรับผู้จะลงทุนนั้นส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ยังไม่ได้สมรส

๓. ในเรื่องเกี่ยวกับผลสะท้อนต่อการซื้อหุ้นนั้น ทั้งผู้ลงทุนและผู้ที่จะลงทุนต่างก็เห็น ว่าการประกาศเพิ่มทุนนั้นมีผลสะท้อนต่อการซื้อหุ้นเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสองในสัดส่วนที่ใกล้เคียง กัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ลงทุนนั้นถือว่าตลาดกำลังรุ่งเรืองก็มีผลสะท้อนต่อการซื้อหุ้นใกล้เคียง กับการประกาศเพิ่มทุนคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๐๔ และ ๔๘.๘๑ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่จะลงทุนให้ความ สำคัญของการรุ่งเรืองน้อยกว่า เมื่อนำเอาลักษณะทางประชากรของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมา วิเคราะห์ร่วมกับผลสะท้อนต่อการซื้อหุ้นก็พบว่าลักษณะทางประชากรของทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างใด ๆ นั่นคือทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนที่ถือว่าการประกาศเพิ่มทุนนั้นมีผล สะท้อนต่อการซื้อหุ้นเป็นเพศชาย อายุประมาณ ๓๐ - ๓๕ ปี จบปริญญาซึ่งสำเร็จในสาขาวิชาทาง ด้านธุรกิจประกอบอาชีพธุรกิจ และมีตำแหน่งงานทางด้านธุรกิจด้วย อย่างไรก็ตามมีแต่สถานภาพ ทางการสมรสที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนในการพิจารณาผลสะท้อน ต่อการซื้อหุ้น กล่าวคือส่วนใหญ่ของผู้ลงทุนที่สมรสแล้ว เห็นว่าการประกาศเพิ่มทุนเป็นผลสะท้อนที่ สำคัญที่สุดในการซื้อหุ้น แต่สำหรับผู้จะลงทุนนั้นพบว่าผู้ที่เห็นว่าการประกาศเพิ่มทุนมีผลสะท้อนต่อการ ซื้อหุ้นนั้นส่วนใหญ่เป็นคนโสด

๔. ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนต่างให้ความสนใจในหุ้นมั่นคงมากเป็นอันดับหนึ่ง แต่ผู้ลงทุน ก็สนใจในหุ้นมั่นคงปานกลางโดยเลือกเป็นอันดับหนึ่งอยู่ในอัตราใกล้เคียงกับหุ้นมั่นคงมากคิดเป็น

ร้อยละ ๔๗.๔๔ และ ๕๐.๐๐ ตามลำดับ ในบรรดาผู้จะลงทุนนั้นพบว่าส่วนใหญ่สนใจจะลงทุนใน
 ทุนมั่นคงมากถึงร้อยละ ๗๖.๐๐ ส่วนผู้ที่สนใจจะลงทุนในทุนมั่นคงปานกลางมีเพียงร้อยละ ๒๐.๐๐
 เท่านั้น แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนจะเลือกลงทุนในทุนมั่นคงปานกลาง เป็น
 ลำดับสองถึงเป็นร้อยละ ๗๖.๔๓ และ ๕๐.๐๐ ตามลำดับ อนึ่งเมื่อนำเอาลักษณะทางประชากร
 ของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมาวิเคราะห์ร่วมกับประเภทของทุนซึ่งทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนสนใจมาก
 เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่าลักษณะทางประชากรของทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนไม่ทำให้เกิดความแตกต่าง
 ในเรื่องใดแต่อย่างใด กล่าวคือทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนที่สนใจลงทุนในทุนมั่นคงมาก เป็นคนเพียงสอง
 เพศคือชายเพียงคนเดียว ในช่วงอายุ ๓๐ - ๓๙ ปี จบปริญญาซึ่งสำเร็จในสาขาวิชาทางด้านธุรกิจ
 ประกอบอาชีพธุรกิจ และมีตำแหน่งงานทางด้านธุรกิจด้วย จะมีก็แต่สภาพทางการสมรส
 เท่านั้นที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน จากข้อมูลที่ได้มาพบว่าส่วนใหญ่
 ของผู้ลงทุนที่สมรสแล้ว เห็นว่าทุนมั่นคงมากเป็นที่น่าสนใจที่จะลงทุน แต่สำหรับผู้จะลงทุนที่สมรสแล้ว
 ส่วนใหญ่กลับเห็นว่าทุนมั่นคงปานกลาง เป็นที่ที่น่าสนใจลงทุนมากกว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างประชากรกับรายละเอียดในการลงทุน

เนื่องจากลักษณะของประชากรที่แตกต่างกันอาจมีผลทำให้เกิดความแตกต่างในการ
 ตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนมากบ้างน้อยบ้าง ในส่วนนี้ผู้ทำการวิจัยจึงได้วิเคราะห์และรายงาน
 ประชากรประเภทต่าง ๆ กับรายละเอียดในการลงทุนโดยแยกเป็นหัวตารางด้วยกัน เพื่อจะทำ
 ให้เห็นได้ง่ายขึ้น ในขั้นแรกนี้ขอเสนอตารางที่ ๖ ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรายละเอียด
 ในการลงทุน ซึ่งให้เห็นว่าความแตกต่างของเพศนั้นทำให้เกิดความแตกต่างในเนื้อหาสาระ
 ของการลงทุนอย่างไรหรือไม่

ตารางที่ ๖

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรายละเอียดในการลงทุน ๗,๑

ก. จำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	(๖) ๑๐.๙๑	(๔) ๑๐.๘๑
๓๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๔) ๔๕.๔๕	(๑๓) ๓๕.๑๔
๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท	(๘) ๑๔.๕๕	(๘) ๒๑.๖๒
๓๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๗) ๑๒.๗๓	(๔) ๑๐.๘๑
๖๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๐) ๑๘.๑๘	(๒) ๕.๕๑
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	(๗) ๑๒.๗๓	(๕) ๑๓.๕๑
ไม่ตอบ	(๓) ๕.๕๕	(๑) ๒.๗๐
รวม	(๕๕)๑๐๐.๐๐	(๓๗)๑๐๐.๐๐
ข. ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นประมาณ *	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ
๑๐๐ - ๓๐๐ บาท	(๑๙) ๒๔.๓๖	(๑๓) ๒๓.๖๔
๓๐๐ - ๕๕๐ บาท	(๓๐) ๓๘.๕๖	(๒๕) ๔๕.๕๕
๕๕๐ - ๘๐๐ บาท	(๑๓) ๑๖.๖๗	(๖) ๑๐.๙๑
สูงกว่า ๘๐๐ บาท	(๑๐) ๑๒.๘๒	(๗) ๑๒.๗๓
ไม่ตอบ	(๖) ๗.๖๘	(๔) ๗.๒๗
รวม	(๗๘)๑๐๐.๐๐	(๕๕)๑๐๐.๐๐
* หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบจึงเกิน ๙๖		

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ค. ลงทุนซื้อหุ้นเพื่อ *	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
เป็นการลงทุนระยะยาว	(๑๓)	๑๗.๕๗	(๑๐)	๑๗.๘๖
เป็นการลงทุนระยะสั้น	(๕๘)	๗๘.๓๘	(๔๑)	๗๓.๒๑
ไม่ตอบ	(๓)	๔.๐๕	(๕)	๘.๙๓
รวม	(๗๔)	๑๐๐.๐๐	(๕๖)	๑๐๐.๐๐
ง. พื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น *	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
กำไรต่อหุ้น	(๓๒)	๔๖.๓๗	(๒๖)	๕๐.๐๐
เงินปันผล	(๖)	๘.๗๐	(๑๑)	๒๑.๑๔
คุณลักษณะของผู้บริหารระดับสูงของบริษัท	(๘)	๑๑.๕๕	(๓)	๕.๗๗
ลักษณะของอุตสาหกรรม	(๖)	๘.๗๐	(๓)	๕.๗๗
อื่น ๆ ระบุ	(๑๓)	๑๘.๘๔	(๒)	๓.๘๕
ไม่ตอบ	(๔)	๕.๘๐	(๗)	๑๓.๔๖
รวม	(๖๙)	๑๐๐.๐๐	(๕๒)	๑๐๐.๐๐
จ. ยอมรับอัตราकारขาดทุน *	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
๑๐% ของราคาซื้อไว้	(๒๑)	๓๐.๐๐	(๑๖)	๓๐.๑๙
๒๐% ของราคาซื้อไว้	(๑๐)	๑๔.๒๙	(๔)	๗.๕๕
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อไว้	(๑๐)	๑๔.๒๙	(๓)	๕.๖๖
ยอมถือนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่	(๒๒)	๓๑.๕๒	(๒๒)	๔๑.๔๑
ไม่ตอบ	(๗)	๑๐.๐๐	(๘)	๑๕.๐๙
รวม	(๗๐)	๑๐๐.๐๐	(๕๓)	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ฉ. พฤติกรรมหลังจากซื้อหุ้น	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
เก็บไว้จนได้รับเงินปันผล	(๑๓)	๑๒.๖๒	(๑๖)	๑๘.๘๒
เก็บไว้จนได้สิทธิ์ในการซื้อหุ้นใหม่	(๒๐)	๑๙.๘๒	(๑๘)	๒๑.๑๘
เก็บไว้จนได้กำไร	(๖๔)	๖๒.๑๔	(๔๓)	๕๐.๕๔
เก็บไว้ให้ลูกหลาน	(๔)	๓.๘๘	(๓)	๓.๕๓
ไม่ตอบ	(๒)	๑.๙๔	(๕)	๕.๘๘
รวม	(๑๐๓)	๑๐๐.๐๐	(๘๕)	๑๐๐.๐๐
ช. อัตราค่าโง่ที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น *	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
ประมาณ ๑๐% ของราคาซื้อ	(๑๕)	๒๑.๗๔	(๑๑)	๒๐.๗๖
ประมาณ ๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๗)	๒๔.๖๔	(๑๒)	๒๒.๖๔
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๑)	๑๕.๙๔	(๘)	๑๕.๐๘
รองจนกว่าราคาหุ้นจะเริ่มลง	(๑๔)	๒๗.๕๔	(๑๕)	๒๘.๓๐
ไม่ตอบ	(๗)	๑๐.๑๔	(๗)	๑๓.๒๑
รวม	(๖๔)	๑๐๐.๐๐	(๕๓)	๑๐๐.๐๐

*หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบจริงเกิน ๑๒๐

จากข้อมูลที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับร้อยละยึดถือในการลงทุนพอจะวิเคราะห์ได้ดังนี้คือ

ก. ในจำนวนผู้ลงทุน ๘๖ ราย ซึ่งเป็นเพศชาย ๕๕ ราย เพศหญิง ๓๑ ราย พบว่าผู้ตอบที่เป็นชายส่วนใหญ่นิยมซื้อขายหุ้นไม่เกินหนึ่งแสนบาทในแต่ละสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓๖ และผู้ตอบที่เป็นหญิงร้อยละ ๕๕.๕๕ ตามลำดับ แต่ในจำนวนเงินแสนถึงหกแสนบาทและหกแสนบาทขึ้นไป ชายกับหญิงจะต่างกันเล็กน้อยคือ ในจำนวนเงินแสนถึงหกแสนบาทหญิงจะนิยมลงทุนมากกว่าชายคิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๓ และ ๒๗.๒๔ ตามลำดับ แต่ในจำนวนเงินสูงกว่าหกแสน

บาท ปรากฏว่าชายนิยมลงทุนมากกว่าหญิงคิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๑ และ ๑๘.๕๒ ตามลำดับ สรุป
รวบรวมได้ว่าชายจะซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์เป็นจำนวนเงินที่สูงกว่าหญิงเพียงเล็กน้อย

ข. ในจำนวนผู้ลงทุน ๕๒ ราย ชายและหญิงลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่แตกต่างกัน
กล่าวคือ ชายและหญิงลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นต่ำกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาทคิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๒
และ ๖๘.๐๘ ตามลำดับ และชาย หญิงส่วนน้อยลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาท
คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ และ ๓๐.๕๑ ตามลำดับ สรุปรวบรวมได้ว่าชายลงทุนซื้อหุ้นที่มีราคาสูงต่าง
กว่าหญิงเล็กน้อย

ค. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย ซึ่งเป็นเพศชาย ๖๘ ราย หญิง ๕๒
ราย พบว่าทั้งชายและหญิงไม่มีความแตกต่างในวัตถุประสงค์ของการซื้อหุ้นกล่าวคือ ทั้งชายและ
หญิงประมาณเกือบร้อยละ เจ็ดสิบห้า ลงทุนซื้อขายหุ้นเพื่อ เป็นการลงทุนระยะสั้น

ง. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าชายและหญิงไม่มีความแตกต่าง
กันเกี่ยวกับพื้นฐานที่มีความสำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้นกล่าวคือ ทั้งชายและหญิงให้ความสำคัญ
กับกำไรต่อหุ้นมากที่สุด แต่ที่แตกต่างกันก็คือหญิงจะให้ความสำคัญกับ เงินปันผล เป็นอันดับสองรอง
ลงมา ส่วนเพศชายจะให้ความสำคัญกับเรื่องอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ การเคลื่อนไหวของตลาด สภาวะ
แวดล้อม ความหวังกำไรในลักษณะที่เป็นความสำคัญรองลงมา

จ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าชายและหญิงมีความแตกต่างอยู่
บ้างเกี่ยวกับการยอมรับอัตราขาดทุน กล่าวคือหญิงจะยอมรับอัตราขาดทุนโดยยอมถือหุ้นจนกว่า
ราคาจะกลับขึ้นมาใหม่มากกว่าชายเล็กน้อย แต่เพศชายก็ยอมรับอัตราขาดทุนไม่เกิน ๒๐
เปอร์เซ็นต์ของราคาที่ซื้อไว้ในสัดส่วนที่สูงกว่าของหญิงเล็กน้อย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งหญิงและ
ชายนั้น การยอมรับอัตราขาดทุนมากกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ไปจนถึงยอมถือจนกว่าราคาจะกลับ
ขึ้นมาใหม่ มีอัตราร้อยละที่ใกล้เคียงกันมาก (ต่างกันเพียงร้อยละ ๑.๘๖)

ฉ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิงมีพฤติกรรม
หลังการซื้อไม่แตกต่างกันคือ ทั้งชายหญิงจะ เก็บหุ้นไว้จนได้กำไรหลังจากซื้อหุ้นแล้ว

ช. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับอัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น นอกจากนั้นไม่แสดงให้เห็นว่าอัตรากำไรชนิดไหนที่สำคัญที่สุด เพราะต่างก็ให้ความสำคัญกับอัตรากำไรต่าง ๆ เกือบเท่ากัน

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าในข้อมูลส่วนใหญ่เพศจะไม่เป็นเครื่องบอกความแตกต่างในรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนนั้นคือ ไม่ว่าจะ เป็นชายหรือหญิงลงทุนซื้อขายหุ้นเพื่อเป็นการลงทุนระยะสั้น โดยอาศัยกำไรต่อหุ้นเป็นพื้นฐานสำคัญก่อนการลงทุน และมีจำนวนเงินลงทุนในแต่ละสัปดาห์ไม่เกินหนึ่งแสนบาท ซื้อหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสิบล้อห้าสิบบาท เมื่อซื้อแล้วต่างมีพฤติกรรมหลังจากซื้อหุ้นเหมือนกันคือเก็บหุ้นไว้จนได้กำไร โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับอัตรากำไรชนิดใดเป็นพิเศษ แต่สิ่งเดียวที่ทั้งสองเพศมีความแตกต่างกันคือการยอมรับอัตราขาดทุนกล่าวคือ หญิงยอมรับอัตราขาดทุนโดยยอมถือหุ้นจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่มากกว่าชายในสัดส่วนเล็กน้อย ส่วนชายยอมรับอัตราขาดทุนไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาที่ซื้อไว้สูงกว่าหญิงในสัดส่วนเล็กน้อย

เนื่องจากสถานภาพการสมรสจะมีส่วนกำหนดพฤติกรรมของบุคคล จึงได้วิเคราะห์ดูว่าผู้ที่มีสถานภาพทางการสมรสที่แตกต่างกัน จะมีความแตกต่างในการลงทุนที่แตกต่างกันบ้างหรือไม่ ข้อมูลในตารางต่อไปจะเป็นหลักฐานในเรื่องนี้

ตารางที่ ๗

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางการสมรสกับรายละเอียดในการลงทุน ข, ค

ก. จำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	(๕)	๗.๖๔	(๔)	๑๖.๖๗
๓๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท	(๒๐)	๓๐.๗๘	(๗)	๒๘.๑๗
๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๓)	๒๐.๐๐	(๓)	๑๒.๕๐
๓๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๑)	๑๖.๘๒	(๐)	๐.๐๐
๖๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	(๘)	๑๒.๓๑	(๓)	๑๒.๕๐

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ก. จำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	(๖)	๔.๒๓	(๖)	๒๕.๐๐
ไม่ตอบ	(๒)	๓.๐๗	(๑)	๔.๑๖
รวม	(๖๕)	๑๐๐.๐๐	(๒๔)	๑๐๐.๐๐
ข. ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นประมาณ *	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
๑๐๐ - ๓๐๐ บาท	(๒๓)	๒๔.๔๗	(๔)	๒๕.๐๐
๓๐๐ - ๔๕๐ บาท	(๓๘)	๔๐.๔๓	(๑๖)	๔๔.๔๔
๔๕๐ - ๘๐๐ บาท	(๑๔)	๑๔.๘๘	(๕)	๑๓.๘๘
สูงกว่า ๘๐๐ บาท	(๑๓)	๑๓.๘๓	(๔)	๑๑.๑๑
ไม่ตอบ	(๖)	๖.๓๘	(๒)	๕.๕๖
รวม	(๘๔)	๑๐๐.๐๐	(๓๖)	๑๐๐.๐๐
ค. ลงทุนซื้อหุ้น เพื่อ	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
เป็นการลงทุนระยะยาว	(๑๓)	๑๔.๔๘	(๑๐)	๒๓.๒๖
เป็นการลงทุนระยะสั้น	(๖๖)	๗๘.๕๗	(๓๑)	๗๒.๐๔
ไม่ตอบ	(๕)	๕.๙๕	(๒)	๔.๖๔
รวม	(๘๔)	๑๐๐.๐๐	(๔๓)	๑๐๐.๐๐
ง. พื้นฐานสำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น *	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
กำไรต่อหุ้น	(๓๘)	๔๘.๑๐	(๑๔)	๔๘.๗๒
เงินปันผล	(๑๑)	๑๓.๘๓	(๖)	๑๕.๓๘
คุณลักษณะของผู้บริหารระดับสูงของบริษัท	(๗)	๘.๘๖	(๔)	๑๐.๒๖

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ง. พื้นฐานสำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
ลักษณะของอุตสาหกรรม	(๗)	๘.๘๖	(๒)	๕.๑๒
อื่น ๆ ระบุ	(๑๐)	๑๒.๖๖	(๔)	๑๐.๒๖
ไม่ตอบ	(๖)	๗.๕๘	(๔)	๑๐.๒๖
รวม	(๗๙)	๑๐๐.๐๐	(๓๙)	๑๐๐.๐๐
จ. การยอมรับอัตราการขาดทุน	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
๑๐% ของราคาซื้อไว้	(๒๕)	๓๐.๘๖	(๑๑)	๒๘.๒๐
๒๐% ของราคาซื้อไว้	(๘)	๙.๘๘	(๕)	๑๒.๘๒
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อไว้	(๑๑)	๑๓.๕๘	(๒)	๕.๑๓
ยอมถือจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่	(๒๘)	๓๕.๕๗	(๑๖)	๔๑.๐๓
ไม่ตอบ	(๙)	๑๑.๑๑	(๕)	๑๒.๘๒
รวม	(๘๑)	๑๐๐.๐๐	(๓๙)	๑๐๐.๐๐
ฉ. พฤติกรรมหลังการซื้อหุ้น	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
เก็บไว้จนได้รับเงินปันผล	(๑๘)	๑๔.๖๔	(๑๐)	๑๖.๙๕
เก็บไว้จนได้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่	(๒๔)	๑๙.๕๑	(๑๒)	๒๐.๓๔
เก็บไว้จนได้กำไร	(๗๐)	๕๖.๙๑	(๓๕)	๕๙.๓๒
เก็บไว้ให้ลูกหลาน	(๗)	๕.๖๙	(๐)	๐.๐๐
ไม่ตอบ	(๔)	๓.๒๕	(๒)	๓.๓๙
รวม	(๑๒๓)	๑๐๐.๐๐	(๕๙)	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ช. อัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น	สมรส	ร้อยละ	ยังไม่สมรส	ร้อยละ
ประมาณ ๑๐% ของราคาซื้อ	(๒๑)	๒๖.๒๕	(๕)	๑๒.๘๒
ประมาณ ๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๘)	๒๒.๕๐	(๑๐)	๒๕.๖๔
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๘)	๑๐.๐๐	(๑๐)	๒๕.๖๔
รองจนกว่าราคาหุ้นจะเริ่มลง	(๒๓)	๒๘.๗๕	(๑๑)	๒๘.๒๑
ไม่ตอบ	(๑๐)	๑๒.๕๐	(๓)	๗.๖๘
รวม	(๘๐)	๑๐๐.๐๐	(๓๙)	๑๐๐.๐๐

*หมายเหตุ : ผู้ที่ตอบอื่น ๆ นั้นคือผู้ที่หย่า มีจำนวนเพียง ๗ คน ซึ่งเป็นอัตราร้อยละ
ที่น้อยมากจนไม่ทำให้เห็นความแตกต่างผู้ทำการวิจัยจึงขอไม่กล่าวถึง
ในที่นี้

จากข้อมูลที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางการสมรสและรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุน
ที่เสนอไว้ในตารางที่ ๗ พอดีจะวิเคราะห์ความหมายได้ดังต่อไปนี้คือ

ก. ในจำนวนผู้ลงทุน ๘๒ ราย ซึ่งเป็นผู้ที่สมรสแล้ว ๖๕ ราย ยังไม่สมรส ๒๔ ราย
หย่า ๓ ราย พบว่าผู้ที่สมรสแล้วและที่ยังไม่สมรสซื้อขายหุ้นไม่เกินหนึ่งแสนบาทในแต่ละสัปดาห์
เกือบจะไม่ต่างกัน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๔ และ ๔๕.๘๔ ตามลำดับ แต่ในจำนวนเงินหนึ่งแสน
ถึงหกแสนบาทและหกแสนบาทขึ้นไปจะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดกล่าวคือ ในจำนวนเงินหนึ่งแสน
บาทถึงหกแสนบาทผู้สมรสแล้วจะลงทุนมากกว่าผู้ที่ยังไม่สมรสคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๖ และ ๑๒.๕๐
ตามลำดับ ในทางกลับกัน ในจำนวนเงินสูงกว่าหกแสนบาท ปรากฏว่าผู้ยังไม่สมรสนิยมลงทุนมาก
กว่าผู้สมรสแล้วคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๔ และ ๓๗.๕๐ ตามลำดับ อนึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ที่ยังไม่
สมรสจะมีจำนวนเงินซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์สูงกว่าหนึ่งล้านบาทขึ้นไปถึง ๑ ใน ๔ ของจำนวน
ผู้ที่ยังไม่สมรสทั้งหมด ในขณะที่คนมีครอบครัวแล้วมีเพียงร้อยละ ๔.๒๓ เท่านั้น แสดงให้เห็น
ความกล้าได้กล้าเสียของคนโสด

ข. ในจำนวนผู้ลงทุน ๕๒ ราย พบว่าผู้ที่สมรสแล้วและยังไม่สมรสซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่แตกต่างกันกล่าวคือ ส่วนใหญ่นิยมซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาท (คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๐ และ ๖๔.๔๔ ตามลำดับ) และส่วนน้อยลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาท (คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๒ และ ๒๕.๐๐ ตามลำดับ)

ค. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย ซึ่งเป็นผู้ที่สมรสแล้ว ๗๘ ราย ยังไม่สมรส ๓๔ ราย หย่า ๓ ราย พบว่าทั้งผู้สมรสและยังไม่สมรสไม่มีความแตกต่างในวัตถุประสงค์ของการซื้อหุ้นกล่าวคือ ประมาณร้อยละเจ็ดสิบห้าลงทุนซื้อหุ้นเพื่อเป็นการลงทุนระยะสั้น

ง. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าทั้งผู้ที่สมรสและผู้ยังไม่สมรสไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้นกล่าวคือ ต่างก็ให้ความสำคัญต่อกำไรต่อหุ้นมากที่สุด

จ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าผู้สมรสและยังไม่สมรสไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับการยอมรับอัตราขาดทุน กล่าวคือส่วนใหญ่จะยอมรับอัตราการขาดทุนโดยยอมถือหุ้นจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่ และต่างก็ยอมรับอัตราการขาดทุน ๑๐% ของราคาที่ซื้อไว้ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง เช่นเดียวกัน แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ที่สมรสแล้วนั้นจะยอมรับอัตราการขาดทุนระหว่างการขาดทุนเกินกว่า ๒๐% ของราคาซื้อขายไว้กับยอมถือจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่นั้นมีอัตราร้อยละใกล้เคียงกันมาก สำหรับผู้ยังไม่สมรสนั้นการยอมรับอัตราการขาดทุนโดยยอมถือจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่นั้นมีความสำคัญมากที่สุด

ฉ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าทั้งผู้ที่สมรสแล้วและยังไม่สมรสมีพฤติกรรมหลังจากซื้อหุ้นไม่แตกต่างกันกล่าวคือ ส่วนใหญ่จะเก็บไว้จนได้กำไรหลังจากซื้อหุ้นแล้ว

ช. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าทั้งผู้ที่สมรสแล้วและยังไม่สมรสไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องอัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้นคือ มักจะรองจนกว่าราคาหุ้นจะเริ่มลง

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นกับสถานการณ์ภาพการสมรสพอสรุปได้ว่าไม่ใช่มูลส่วนใหญ่สถานการณ์ภาพการสมรส ไม่เป็นเครื่องบอกความแตกต่างในรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหุ้น

นั่นคือนิยมลงทุนระยะสั้น โดยอาศัยกำไรต่อหุ้นเป็นพื้นฐานสำคัญในการช่วยตัดสินใจ จำนวนเงินลงทุนในแต่ละสัปดาห์ไม่เกินหนึ่งแสนบาท และหุ้นที่ซื้อส่วนใหญ่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาท หลังจากซื้อหุ้นแล้วทั้งผู้ที่สมรสและยังไม่สมรสมีพฤติกรรมหลังการซื้อหุ้นเหมือนกันคือ เก็บไว้จนได้กำไรหลังจากซื้อแล้ว และเมื่อมีกำไรแล้วจะต้องตัดสินใจขายหุ้นโดยรอจนกว่าราคาหุ้นจะเริ่มลงหรือถ้าขาดทุนส่วนใหญ่ยอมถือจนกว่าราคาหุ้นจะกลับขึ้นมาใหม่ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ที่ยังไม่สมรสมีความกล้าได้กล้าเสียมากกว่าผู้ที่สมรสแล้ว

ระดับการศึกษาก็เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำมาวิเคราะห์ดูว่าจะมีอิทธิพลในเรื่องนี้ด้วยหรือไม่ และจะได้เสนอ เป็นหลักฐานไว้ดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๘

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นการศึกษาและรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุน จ.๗

ก. จำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์	ปริญญา	ร้อยละ	ไม่มีปริญญา	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	(๗)	๘.๕๔	(๓)	๓๐.๐๐
๓๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท	(๒๔)	๒๘.๒๗	(๓)	๓๐.๐๐
๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๔)	๑๗.๐๘	(๒)	๒๐.๐๐
๓๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๑)	๑๓.๔๑	(๐)	๐.๐๐
๖๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๑)	๑๓.๔๑	(๑)	๑๐.๐๐
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	(๑๑)	๑๓.๔๑	(๑)	๑๐.๐๐
ไม่ตอบ	(๔)	๔.๘๘	(๐)	๐.๐๐
รวม	(๘๒)	๑๐๐.๐๐	(๑๐)	๑๐๐.๐๐
ข. ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นประมาณ *	ปริญญา	ร้อยละ	ไม่มีปริญญา	ร้อยละ
๑๐๐ - ๓๐๐ บาท	(๓๑)	๒๕.๖๒	(๑)	๘.๓๓
๓๐๐ - ๔๕๐ บาท	(๔๔)	๔๐.๕๐	(๖)	๕๐.๐๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ข. ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นประมาณ *	ปริญญา	ร้อยละ	ไม่มีปริญญา	ร้อยละ
๔๕๐ - ๘๐๐ บาท	(๑๘)	๑๔.๘๘	(๑)	๘.๓๓
สูงกว่า ๘๐๐ บาท	(๑๖)	๑๓.๒๒	(๑)	๘.๓๓
ไม่ตอบ	(๔)	๕.๗๘	(๓)	๒๕.๐๑
รวม	(๑๒๑)	๑๐๐.๐๐	(๑๒)	๑๐๐.๐๐
*หมายเหตุ : บางคนตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบจึงเกิน ๘๒				
ค. ลงทุนซื้อหุ้นเพื่อ *	ปริญญา	ร้อยละ	ไม่มีปริญญา	ร้อยละ
เป็นการลงทุนระยะยาว	(๒๒)	๑๘.๑๓	(๑)	๖.๖๗
เป็นการลงทุนระยะสั้น	(๘๘)	๗๖.๕๒	(๑๑)	๓๓.๓๓
ไม่ตอบ	(๕)	๔.๓๕	(๓)	๒๐.๐๐
รวม	(๑๑๕)	๑๐๐.๐๐	(๑๕)	๑๐๐.๐๐
ง. พื้นฐานสำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น *	ปริญญา	ร้อยละ	ไม่มีปริญญา	ร้อยละ
กำไรต่อหุ้น	(๔๔)	๔๖.๒๓	(๔)	๖๐.๐๐
เงินปันผล	(๑๖)	๑๕.๐๙	(๑)	๖.๖๗
คุณลักษณะของผู้บริหารงานระดับสูงของบริษัท	(๑๐)	๙.๕๓	(๑)	๖.๖๗
ลักษณะของอุตสาหกรรม	(๘)	๗.๕๕	(๑)	๖.๖๗
อื่น ๆ ระบุ	(๑๔)	๑๓.๒๑	(๑)	๖.๖๗
ไม่ตอบ	(๔)	๘.๔๔	(๒)	๑๓.๓๓
รวม	(๑๐๖)	๑๐๐.๐๐	(๑๕)	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

จ. ยอมรับการขาดทุน *	ปริญญา	ร้อยละ	ไม่มีปริญญา	ร้อยละ
๑๐% ของราคาซื้อขาย	(๓๐)	๒๗.๗๘	(๗)	๔๖.๖๗
๒๐% ของราคาซื้อขาย	(๑๒)	๑๑.๑๑	(๒)	๑๓.๓๓
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อขาย	(๑๓)	๑๒.๐๔	(๐)	๐.๐๐
ยอมให้อาจกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่	(๔๓)	๓๙.๘๑	(๑)	๖.๖๗
ไม่ตอบ	(๑๐)	๙.๒๖	(๕)	๓๓.๓๓
รวม	(๑๐๘)	๑๐๐.๐๐	(๑๕)	๑๐๐.๐๐
ฉ. พฤติกรรมหลังการซื้อหุ้น *	ปริญญา	ร้อยละ	ไม่มีปริญญา	ร้อยละ
เก็บไว้จนได้รับเงินปันผล	(๒๕)	๑๕.๑๕	(๔)	๑๗.๓๘
เก็บไว้จนได้สิทธิ์ในการซื้อหุ้นใหม่	(๓๔)	๒๐.๖๑	(๔)	๑๗.๓๘
เก็บไว้จนได้กำไร	(๙๔)	๕๖.๙๗	(๑๓)	๕๖.๕๒
เก็บไว้ให้ลูกหลาน	(๗)	๔.๒๔	(๐)	๐.๐๐
ไม่ตอบ	(๕)	๓.๐๓	(๒)	๘.๗๐
รวม	(๑๖๕)	๑๐๐.๐๐	(๒๓)	๑๐๐.๐๐
ช. อัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น *	ปริญญา	ร้อยละ	ไม่มีปริญญา	ร้อยละ
ประมาณ ๑๐% ของราคาซื้อ	(๒๔)	๒๒.๖๔	(๒)	๑๒.๕๐
ประมาณ ๒๐% ของราคาซื้อ	(๒๗)	๒๕.๔๗	(๒)	๑๒.๕๐
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๖)	๑๕.๐๙	(๓)	๑๘.๗๕
รองกว่าราคาหุ้นจะเริ่มลง	(๒๘)	๒๖.๔๒	(๖)	๓๗.๕๐
ไม่ตอบ	(๑๑)	๑๐.๓๘	(๓)	๑๘.๗๕
รวม	(๑๐๖)	๑๐๐.๐๐	(๑๖)	๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ : บางคนตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบจึงเกิน ๑๒๐

ผลของการวิเคราะห์ปรากฏความสำคัญดังต่อไปนี้

ก. ในจำนวนผู้ลงทุน ๘๒ ราย ซึ่งเป็นผู้ที่มีปริญญา ๘๒ ราย และไม่มีปริญญา ๑๐ ราย พบว่าผู้ที่มีปริญญาจะนิยมลงทุนซื้อขายหุ้นไม่เกินครึ่งแสนบาทน้อยกว่าผู้ไม่มีปริญญา คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๑ และ ๖๐.๐๐ ตามลำดับ แต่จะไม่แตกต่างกันมากนักในจำนวนเงินแสนถึงหกแสนบาทและหกแสนขึ้นไป กล่าวคือในจำนวนเงินแสนถึงหกแสนบาทมีผู้ที่มีปริญญาและผู้ไม่มีปริญญาลงทุนร้อยละ ๓๐.๔๘ และ ๒๐.๐๐ ตามลำดับ ส่วนในจำนวนเงินสูงกว่าหกแสนบาทผู้ที่มีปริญญาและผู้ไม่มีปริญญาลงทุนร้อยละ ๒๖.๘๒ และ ๒๐.๐๐ ตามลำดับ

ข. ในจำนวนผู้ลงทุน ๘๒ ราย พบว่าในเรื่องเกี่ยวกับการลงทุนที่มีราคาต่อหุ้นประมาณไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาท และสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาทนั้นวินิจฉัยไม่ได้ เพราะพวกไม่มีปริญญาไม่ตอบถึงร้อยละ ๒๕

ค. ในจำนวนผู้ลงทุนและจะลงทุน ๑๒๐ ราย ซึ่งเป็นผู้ที่มีปริญญา ๑๐๕ ราย และไม่มีปริญญา ๑๕ ราย พบว่าผู้ที่มีปริญญาและผู้ไม่มีปริญญามีวัตถุประสงค์ในการลงทุนที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือต่างก็ลงทุนซื้อขายหุ้นในลักษณะเป็นการลงทุนระยะสั้น แต่อย่างไรก็ตามจะต้องระมัดระวังในการแปลความหมายเพราะอัตราร้อยละของผู้ไม่ตอบมีอยู่ด้วยค่อนข้างสูง

ง. ในจำนวนผู้ลงทุนและจะลงทุน พบว่าทั้งผู้ที่มีปริญญาและผู้ไม่มีปริญญาอาศัยพื้นฐานสำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้นที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือต่างก็เห็นว่ากำไรต่อหุ้น เป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น

จ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าผู้ที่มีปริญญาและผู้ไม่มีปริญญา มีการยอมรับอัตราการขาดทุนที่แตกต่างกัน กล่าวคือผู้ที่มีปริญญาจะยอมรับอัตราขาดทุนโดยยอมถือจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่ร้อยละ ๓๘.๘๑ ในขณะที่ผู้ไม่มีปริญญายอมถือจนกว่าจะกลับขึ้นมาใหม่เพียงร้อยละ ๖.๖๗ เท่านั้น และที่ต่างกันอีกก็คือ ผู้ไม่มีปริญญาร้อยละ ๔๖.๖๗ จะยอมรับอัตราขาดทุน ๑๐% ของราคาที่ซื้อไว้ ในขณะที่ผู้ที่มีปริญญาเพียงร้อยละ ๒๗.๗๘ ยอมรับอัตรา

ขาดทุน ๑๐% ของราคาซื้อขายได้ แต่อย่างไรก็ตามในกรณีนี้การแปลความหมายต้องระมัดระวังมาก เพราะมีผู้ไม่ตอบในสัดส่วนที่สูงมาก

จ. ในจำนวนผู้ลงทุนและจะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าทั้งผู้มีปริญญาและไม่มีปริญญา มีพฤติกรรมหลังการซื้อหุ้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือหลังจากซื้อหุ้นแล้วจะเก็บไว้จนได้กำไร

ข. ในจำนวนผู้ลงทุนและจะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าทั้งผู้มีปริญญาและไม่มีปริญญา จะไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องอัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น นั่นคือจะรอจนกว่าราคาหุ้นจะเริ่มลงจึงจะขาย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าสำหรับผู้มีปริญญา นั้น คำตอบในคำถามต่าง ๆ จะมีสัดส่วนใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่ แต่สำหรับผู้ไม่มีปริญญา จะให้ความสำคัญต่ออัตรากำไรแบบต่าง ๆ น้อยมาก อย่างไรก็ตามมีผู้ไม่ตอบอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงต้องระมัดระวังในการแปลความหมาย

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าในข้อมูลส่วนใหญ่ระดับการศึกษาไม่เป็นเครื่องบอกความแตกต่างในรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนซื้อขายหุ้น คือ นิยมลงทุนระยะสั้นโดยอาศัยกำไรต่อหุ้นเป็นพื้นฐานสำคัญในการช่วยตัดสินใจ และหุ้นที่ซื้อส่วนใหญ่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาท หลังจากซื้อหุ้นแล้วทั้งผู้มีปริญญาและไม่มีปริญญา มีพฤติกรรมหลังการซื้อหุ้นเหมือนกันคือ เก็บไว้จนได้กำไรหลังจากซื้อแล้ว และเมื่อมีกำไรจะตัดสินใจขายหุ้นโดยรอจนกว่าราคาหุ้นจะเริ่มลง แต่ในเรื่องจำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์และการยอมรับอัตราขาดทุนนั้นพบว่าผู้มีปริญญาและผู้ไม่มีปริญญา มีความแตกต่างกันคือ ผู้ที่ไม่มีปริญญา นิยมลงทุนซื้อขายหุ้นไม่เกินหนึ่งแสนบาท ในขณะที่ผู้มีปริญญา นิยมลงทุนซื้อขายหุ้นไม่เกินหนึ่งแสนบาท และสูงกว่าหกแสนบาทและสูงกว่าหกแสนบาทในอัตราได้เช่นกัน ส่วนในการยอมรับอัตราขาดทุนพบว่าผู้มีปริญญา ยอมรับอัตรา ๑๐% ของราคาซื้อขายได้

เนื่องจากการเล่นหุ้นน่าจะอาศัยความรู้ทางเทคนิค เพื่อช่วยในการตัดสินใจอย่างมาก ที่เดียว ผู้วิจัยจึงนำเอาภูมิหลังทางการศึกษามานำวิเคราะห์ดูว่าจะ เป็นอย่างไรที่สันนิษฐานไว้หรือไม่ ผลของการวิเคราะห์ปรากฏอยู่ในตารางต่อไปนี้คือ

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้
ที่สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจว่ามีความแตกต่างในรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนอย่างไรบ้าง ซึ่ง
พบว่าในบางเรื่องผู้สำเร็จที่จบต่างสาขากันไม่มีความแตกต่างเกี่ยวกับการลงทุนดังจะกล่าวต่อไป

ตารางที่ ๔

ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่สำเร็จกับรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุน ^{๗, ๘}

ก. จำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละระดับราคา	ธุรกิจ ร้อยละ	ไม่ใช่ธุรกิจ ร้อยละ	ไม่ตอบ ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	(๖) ๑๑.๗๖	(๑) ๔.๑๗	(๓) ๑๗.๖๕
๓๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๕) ๒๙.๕๑	(๔) ๓๗.๕๐	(๓) ๑๗.๖๕
๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท	(๕) ๙.๘๑	(๔) ๑๖.๖๗	(๗) ๔๑.๑๘
๓๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๖) ๑๑.๗๖	(๔) ๑๖.๖๗	(๑) ๕.๘๘
๖๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	(๗) ๑๓.๗๓	(๔) ๑๖.๖๗	(๑) ๕.๘๘
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	(๘) ๑๕.๖๘	(๒) ๘.๓๒	(๒) ๑๑.๗๖
ไม่ตอบ	(๕) ๙.๘๑	(๐) ๐.๐๐	(๐) ๐.๐๐
รวม	(๕๐) ๑๐๐.๐๐	(๒๔) ๑๐๐.๐๐	(๑๗) ๑๐๐.๐๐
ข. ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นประมาณ*	ธุรกิจ ร้อยละ	ไม่ใช่ธุรกิจ ร้อยละ	ไม่ตอบ ร้อยละ
๑๐๐ - ๓๐๐ บาท	(๑๗) ๒๓.๕๕	(๑๑) ๒๘.๒๑	(๔) ๑๗.๓๕
๓๐๐ - ๕๕๐ บาท	(๓๑) ๔๓.๖๖	(๑๕) ๓๘.๕๖	(๕) ๒๙.๑๕
๕๕๐ - ๘๐๐ บาท	(๑๑) ๑๕.๕๕	(๕) ๑๒.๘๖	(๓) ๑๓.๐๕
สูงกว่า ๘๐๐ บาท	(๖) ๘.๕๕	(๘) ๒๐.๕๑	(๓) ๑๓.๐๕
ไม่ตอบ	(๖) ๘.๕๕	(๐) ๐.๐๐	(๕) ๑๗.๓๕
รวม	(๕๐) ๑๐๐.๐๐	(๓๙) ๑๐๐.๐๐	(๒๓) ๑๐๐.๐๐

* หมายเหตุ : บางคนตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบจึงเกิน ๕๐

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ค. ลงทุนซื้อหุ้นเพื่อ *	ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ใช่ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ตอบ	ร้อยละ
เป็นการลงทุนระยะยาว	(๑๔)	๒๐.๒๗	(๕)	๑๔.๑๔	(๓)	๑๓.๐๔
เป็นการลงทุนระยะสั้น	(๕๖)	๗๕.๖๘	(๒๘)	๔๔.๘๔	(๑๕)	๖๕.๒๖
ไม่ตอบ	(๓)	๔.๐๕	(๐)	๐.๐๐	(๕)	๒๑.๗๔
รวม	(๗๔)	๑๐๐.๐๐	(๓๓)	๑๐๐.๐๐	(๒๓)	๑๐๐.๐๐
ง. ต้นทุนที่สำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น	ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ใช่ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ตอบ	ร้อยละ
กำไรต่อหุ้น	(๓๒)	๔๗.๐๖	(๑๘)	๕๖.๒๕	(๘)	๓๘.๐๔
เงินปันผล	(๑๐)	๑๔.๗๑	(๔)	๑๒.๕๐	(๓)	๑๔.๒๕
คุณลักษณะของผู้บริหารงานระดับสูงของ บริษัท	(๖)	๘.๘๒	(๔)	๑๒.๕๐	(๑)	๔.๗๖
ลักษณะของอุตสาหกรรม	(๖)	๘.๘๒	(๒)	๖.๒๕	(๑)	๔.๗๖
อื่น ๆ ระบุ	(๔)	๑๓.๒๔	(๓)	๔.๓๘	(๓)	๑๔.๒๕
ไม่ตอบ	(๕)	๗.๓๔	(๑)	๓.๑๒	(๕)	๒๓.๘๑
รวม	(๖๘)	๑๐๐.๐๐	(๓๒)	๑๐๐.๐๐	(๒๑)	๑๐๐.๐๐
จ. ยอมรับหลักการขาดทุน *	ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ใช่ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ตอบ	ร้อยละ
๑๐% ของราคาที่ซื้อไว้	(๒๐)	๒๘.๕๗	(๑๐)	๓๑.๒๕	(๗)	๓๓.๓๓
๒๐% ของราคาที่ซื้อไว้	(๗)	๑๐.๐๐	(๕)	๑๕.๖๓	(๒)	๙.๕๒
มากกว่า ๒๐% ของราคาที่ซื้อไว้	(๑๑)	๑๕.๗๒	(๒)	๖.๒๕	(๐)	๐.๐๐
ยอมรับจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่	(๒๖)	๓๗.๑๔	(๑๔)	๔๓.๗๕	(๕)	๑๙.๐๔
ไม่ตอบ	(๖)	๘.๕๗	(๑)	๓.๑๒	(๘)	๓๘.๑๐
รวม	(๗๐)	๑๐๐.๐๐	(๓๒)	๑๐๐.๐๐	(๒๑)	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

จ. พฤติกรรมหลังจากการซื้อหุ้น *	ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ใช่ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ตอบ	ร้อยละ
เก็บไว้จนได้รับเงินปันผล	(๒๐)	๑๗.๘๖	(๗)	๑๔.๐๐	(๒)	๗.๖๘
เก็บไว้จนได้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่	(๒๔)	๒๑.๘๓	(๑๑)	๒๒.๐๐	(๓)	๑๑.๕๔
เก็บไว้จนได้กำไร	(๖๐)	๕๓.๕๗	(๓๐)	๖๐.๐๐	(๑๗)	๖๕.๓๘
เก็บไว้ให้ลูกหลาน	(๕)	๔.๕๖	(๒)	๔.๐๐	(๐)	๐.๐๐
ไม่ตอบ	(๓)	๒.๖๘	(๐)	๐.๐๐	(๔)	๑๕.๓๘
รวม	(๑๑๒)	๑๐๐.๐๐	(๕๐)	๑๐๐.๐๐	(๒๖)	๑๐๐.๐๐
ข. อัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น *	ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ใช่ธุรกิจ	ร้อยละ	ไม่ตอบ	ร้อยละ
ประมาณ ๑๐% ของราคาซื้อ	(๑๔)	๒๑.๗๔	(๘)	๒๕.๘๑	(๓)	๑๓.๖๘
ประมาณ ๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๘)	๒๖.๐๘	(๕)	๑๖.๑๓	(๖)	๒๗.๒๗
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๒)	๑๗.๓๘	(๖)	๑๘.๓๘	(๑)	๔.๕๕
รอจนกว่าราคาจะเริ่มลง	(๑๘)	๒๖.๐๘	(๑๐)	๓๒.๒๖	(๖)	๒๗.๒๗
ไม่ตอบ	(๖)	๘.๗๐	(๒)	๖.๔๕	(๖)	๒๗.๒๗
รวม	(๖๘)	๑๐๐.๐๐	(๓๑)	๑๐๐.๐๐	(๒๒)	๑๐๐.๐๐

* หมายเหตุ : บางคนตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบจำนวนรวมจึงเกิน ๑๒๐

ตัวเลขในตารางที่ ๔ ให้ความหมายดังต่อไปนี้

ก. ในจำนวนผู้ลงทุน ๙๒ ราย พบว่าในการซื้อขายหุ้นไม่เกินหนึ่งแสนบาทในแต่ละสัปดาห์นั้น ภูมิหลังในการศึกษาไม่เป็นเครื่องบอกความแตกต่างแต่อย่างใด แต่ในจำนวนเงินแสนถึงหกแสนบาท ผู้สำเร็จสาขาวิชาธุรกิจกับผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาก็แตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ ในจำนวนเงินแสนถึงหกแสนบาทผู้สำเร็จไม่ตรงสาขานิยมลงทุนมากกว่าผู้จบสาขาธุรกิจคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๔ และ ๒๑.๕๗ ตามลำดับ แต่ในจำนวนเงินสูงกว่าหกแสนบาทปรากฏว่าผู้ที่สำเร็จตรงสาขา

ลงทุนไม่ต่างไปจากผู้สำเร็จไม่ตรงสาขา

ข. ในจำนวนผู้ลงทุน ๙๖ ราย พบว่าทั้งผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจจะไม่มี ความแตกต่างกันในการลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาทหรือสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาท คือผู้สำเร็จตรงสาขาและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจส่วนใหญ่นิยมซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาทคิดเป็นร้อยละ ๖๗.๖๑ และ ๖๖.๖๗ ตามลำดับ และผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจส่วนน้อยนิยมลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาทคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓๙ และ ๓๓.๓๓ ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจลงทุนในหุ้นที่มีราคาสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาทมากที่สุด

ค. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย เป็นผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจ ๖๘ ราย ไม่ตรงสาขาธุรกิจ ๓๑ ราย และไม่ตอบว่าสำเร็จสาขาใด ๒๑ ราย พบว่าผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจไม่มีความแตกต่างกันในวัตถุประสงค์ของการซื้อขายหุ้น คือทั้งผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจประมาณร้อยละ เจ็ดสิบห้าลงทุนซื้อขายหุ้นเพื่อ เป็นการลงทุนระยะสั้น

ง. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น คือทั้งผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจให้ความสำคัญกับกำไรต่อหุ้นมากที่สุด

จ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย ผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจ ไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับการยอมรับอัตราขาดทุนนั่นคือ ทั้งผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจยอมรับการขาดทุนโดยยอมถือหุ้นจนกว่าราคาหุ้นจะกลับขึ้นมาใหม่ และผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจยอมรับอัตราขาดทุน ๑๐% ของราคาซื้อขายไว้มีอัตราร้อยละมากเช่นเดียวกัน แต่น้อยกว่าการยอมถือไว้จนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่

ฉ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าทั้งผู้สำเร็จตรงสาขาธุรกิจและผู้สำเร็จไม่ตรงสาขาธุรกิจมีพฤติกรรมการถือหุ้นไม่แตกต่างกันคือส่วนใหญ่ทั้งสองกลุ่มจะเก็บหุ้นไว้จนได้กำไรหลังจากถือหุ้นแล้ว

ช. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าส่วนใหญ่ทั้งสองกลุ่มจะไม่มี ความแตกต่างเกี่ยวกับอัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น นอกจากนั้นยังไม่แสดงให้เห็นว่าอัตรา กำไรชนิดไหนที่สำคัญที่สุด เพราะต่างก็ให้ความสำคัญในอัตรากำไรต่าง ๆ เกือบเท่ากัน

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่าในข้อมูลส่วนใหญ่ผู้มีหลังทางการศึกษา ไม่เป็นเครื่องบอกความแตกต่างในรายละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนแต่อย่างใด นั่นคือผู้ที่จบตรง สาขาธุรกิจและผู้ที่ยังไม่จบสาขาทางธุรกิจลงทุนซื้อขายหุ้นเพื่อเป็นการลงทุนระยะสั้น โดยอาศัย กำไรต่อหุ้นเป็นพื้นฐานสำคัญในการช่วยการตัดสินใจ และส่วนใหญ่ซื้อขายหุ้นไม่เกินหนึ่งแสนบาท ในแต่ละสัปดาห์ หุ้นที่ซื้อนั้นมีราคาไม่เกินไปร้อยละห้าสิบบาทต่อหุ้น เมื่อซื้อแล้วต่างมีพฤติกรรมหลัง จากซื้อหุ้นเหมือนกันคือ เก็บหุ้นไว้จนได้กำไรโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับอัตรากำไรชนิดใดเป็น พิเศษ แต่ถ้าวางหุ้นต่างยอมขายโดยรอจนกว่าราคาหุ้นจะกลับขึ้นมาใหม่

ประเภทของอาชีพก็เป็นสิ่งที่พบกันอยู่ เสมอว่ามีส่วนกำหนดพฤติกรรมของบุคคล ผู้วิจัย จึงได้นำเอาการวิเคราะห์ดูว่าจะอธิบายพฤติกรรมในการซื้อขายหุ้นได้บ้างหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักธุรกิจน่าจะมีพฤติกรรมแตกต่างไปจากพวกอื่น ผลของการวิเคราะห์ปรากฏอยู่ในตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับรายละเอียดในการลงทุน

ก. จำนวนเงินที่ซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์	นักธุรกิจ ร้อยละ	ข้าราชการ ร้อยละ	อื่น ๆ ร้อยละ
ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	(๗) ๑๑.๘๖	(๑) ๖.๖๗	(๒) ๑๒.๕๐
๓๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๒) ๒๐.๓๔	(๘) ๕๓.๓๓	(๗) ๔๓.๗๕
๑๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท	(๘) ๑๕.๒๖	(๔) ๒๖.๖๖	(๒) ๑๒.๕๐
๓๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๘) ๑๕.๒๖	(๐) ๐.๐๐	(๒) ๑๒.๕๐
๖๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๑) ๑๘.๖๘	(๑) ๖.๖๗	(๐) ๐.๐๐
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	(๘) ๑๓.๕๖	(๑) ๖.๖๗	(๒) ๑๒.๕๐
ไม่ตอบ	(๓) ๕.๐๘	(๐) ๐.๐๐	(๑) ๖.๒๕
รวม	(๕๕) ๑๐๐.๐๐	(๑๕) ๑๐๐.๐๐	(๑๖) ๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

หมายเหตุ : มีผู้ที่ไม่ตอบว่าประกอบอาชีพอะไรจึงทำให้จำนวนรวมไม่ครบ ๙๒

ข. ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นประมาณ*	นักธุรกิจ ร้อยละ	ข้าราชการ ร้อยละ	อื่น ๆ ร้อยละ
๑๐๐ - ๓๐๐ บาท	(๒๔) ๒๗.๙๑	(๔) ๒๐.๘๓	(๓) ๑๔.๒๙
๓๐๐ - ๔๕๐ บาท	(๓๑) ๓๖.๐๔	(๑๑) ๔๕.๘๓	(๑๒) ๕๗.๑๕
๔๕๐ - ๘๐๐ บาท	(๑๕) ๑๗.๕๔	(๒) ๘.๓๕	(๒) ๙.๕๒
สูงกว่า ๘๐๐ บาท	(๙) ๑๐.๕๗	(๖) ๒๕.๐๐	(๒) ๙.๕๒
ไม่ตอบ	(๗) ๘.๑๔	(๐) ๐.๐๐	(๒) ๙.๕๒
รวม	(๘๖) ๑๐๐.๐๐	(๒๔) ๑๐๐.๐๐	(๒๑) ๑๐๐.๐๐
*หมายเหตุ : บางคนตอบมากกว่าหนึ่งจึงเกิน ๙๒			
ค. ลงทุนซื้อหุ้นเพื่อ*	นักธุรกิจ ร้อยละ	ข้าราชการ ร้อยละ	อื่น ๆ ร้อยละ
เป็นการลงทุนระยะยาว	(๑๐) ๑๓.๑๖	(๙) ๓๓.๓๓	(๒) ๙.๑๐
เป็นการลงทุนระยะสั้น	(๖๒) ๘๑.๕๘	(๑๘) ๖๖.๖๗	(๑๗) ๗๗.๒๗
ไม่ตอบ	(๔) ๕.๒๖	(๐) ๐.๐๐	(๓) ๑๓.๖๓
รวม	(๗๖) ๑๐๐.๐๐	(๒๗) ๑๐๐.๐๐	(๒๒) ๑๐๐.๐๐
ง. ทัศนคติที่สำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น	นักธุรกิจ ร้อยละ	ข้าราชการ ร้อยละ	อื่น ๆ ร้อยละ
กำไรต่อหุ้น	(๓๖) ๕๑.๔๓	(๖) ๒๓.๐๘	(๑๓) ๖๑.๙๓
เงินปันผล	(๖) ๘.๕๗	(๙) ๓๔.๖๒	(๒) ๙.๕๒
คุณลักษณะของผู้บริหารงานระดับสูง	(๗) ๑๐.๐๐	(๔) ๑๕.๓๘	(๐) ๐.๐๐
ลักษณะของอุตสาหกรรม	(๕) ๗.๑๔	(๔) ๑๕.๓๘	(๐) ๐.๐๐

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ง. พื้นฐานที่อาศัยที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น	นักธุรกิจ ร้อยละ	ข้าราชการ ร้อยละ	อื่น ๆ ร้อยละ
อื่น ๆ ระบุ	(๑๑) ๑๔.๗๒	(๒) ๗.๖๙	(๒) ๙.๕๒
ไม่ตอบ	(๕) ๗.๑๔	(๑) ๓.๘๔	(๔) ๑๙.๐๕
รวม	(๑๖) ๑๐๐.๐๐	(๒๖) ๑๐๐.๐๐	(๒๑) ๑๐๐.๐๐
จ. ยอมรับอัตราภาษีขาดทุน*	นักธุรกิจ ร้อยละ	ข้าราชการ ร้อยละ	อื่น ๆ ร้อยละ
๑๐% ของราคาซื้อขาย	(๒๐) ๒๗.๕๐	(๗) ๒๘.๐๐	(๙) ๔๒.๘๖
๒๐% ของราคาซื้อขาย	(๙) ๑๒.๓๓	(๓) ๑๒.๐๐	(๑) ๔.๗๖
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อขาย	(๙) ๑๒.๓๓	(๓) ๑๒.๐๐	(๑) ๔.๗๖
ยอมรับจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่	(๒๗) ๓๖.๘๙	(๑๑) ๔๔.๐๐	(๖) ๒๘.๕๔
ไม่ตอบ	(๘) ๑๐.๙๕	(๑) ๔.๐๐	(๔) ๑๙.๐๕
รวม	(๗๓) ๑๐๐.๐๐	(๒๔) ๑๐๐.๐๐	(๒๑) ๑๐๐.๐๐
ฉ. พฤติกรรมหลังจากการซื้อหุ้น*	นักธุรกิจ ร้อยละ	ข้าราชการ ร้อยละ	อื่น ๆ ร้อยละ
เก็บไว้จนได้รับเงินปันผล	(๑๖) ๑๔.๖๘	(๗) ๑๗.๕๐	(๕) ๒๑.๗๔
เก็บไว้จนได้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่	(๒๒) ๒๐.๑๙	(๙) ๒๒.๕๐	(๗) ๓๐.๔๓
เก็บไว้จนได้กำไร	(๖๓) ๕๗.๘๐	(๒๒) ๕๕.๐๐	(๗) ๓๐.๔๓
เก็บไว้ให้ลูกหลาน	(๔) ๓.๖๗	(๒) ๕.๐๐	(๑) ๔.๓๔
ไม่ตอบ	(๕) ๓.๖๗	(๐) ๐.๐๐	(๓) ๑๓.๐๕
รวม	(๑๐๙) ๑๐๐.๐๐	(๔๐) ๑๐๐.๐๐	(๒๓) ๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ช. อัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น*	นักธุรกิจ ร้อยละ	ข้าราชการ ร้อยละ	อื่น ๆ ร้อยละ
ประมาณ ๑๐% ของราคาซื้อ	(๑๖) ๒๒.๕๔	(๓) ๑๒.๐๐	(๖) ๒๗.๒๗
ประมาณ ๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๗) ๒๓.๙๔	(๕) ๒๐.๐๐	(๗) ๓๑.๘๒
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๒) ๑๖.๙๐	(๔) ๘.๐๐	(๒) ๙.๐๙
รอจนกว่าราคาจะเริ่มลง	(๑๘) ๒๕.๓๕	(๑๑) ๔๔.๐๐	(๔) ๑๘.๑๘
ไม่ตอบ	(๘) ๑๑.๒๗	(๒) ๘.๐๐	(๓) ๑๓.๖๔
รวม	(๗๐) ๑๐๐.๐๐	(๒๕) ๑๐๐.๐๐	(๒๖) ๑๐๐.๐๐

*หมายเหตุ : ก. เนื่องจากพนักงานรัฐวิสาหกิจ แม่บ้าน และผู้ประกอบอาชีพอิสระมีจำนวนน้อยมาก จึงได้รวมผู้ประกอบอาชีพทั้งสามไว้ด้วยกันโดยใช้คำว่าอื่น ๆ แทน และมีผู้ไม่ตอบว่าประกอบอาชีพอะไร ๒ รายจึงอาจทำให้ไม่ครบ ๑๒๐

ข. บางคนตอบมากกว่าหนึ่งจึงเกิน ๑๒๐

จากข้อมูลในตารางที่ ๑๐ พอจะวิเคราะห์ความหมายได้ดังต่อไปนี้

ก. ในจำนวนผู้ลงทุน ๙๒ ราย ปรากฏว่าผู้ลงทุนที่มีอาชีพข้าราชการและผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ จะไม่มีความแตกต่างในจำนวนเงินที่ลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์ คือส่วนใหญ่นิยมลงทุนซื้อขายหุ้นไม่เกินหนึ่งแสนบาทในแต่ละสัปดาห์ แต่จะแตกต่างไปจากนักธุรกิจมาก เพราะฝ่ายหลังนี้เพียงร้อยละ ๓๒.๒๐ เท่านั้นที่ลงทุนไม่เกินหนึ่งแสนบาท ในทางกลับกันนักธุรกิจจะลงทุนตั้งแต่แสนบาทขึ้นไปมากกว่าผู้ประกอบอาชีพอย่างอื่นอย่างเห็นได้ชัด

ข. ในจำนวนผู้ลงทุน ๙๒ ราย ปรากฏว่าผู้ประกอบอาชีพทั้งสามส่วนใหญ่ซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นิยมซื้อหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาท และส่วนน้อยจะนิยมซื้อหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาท เป็นที่น่าสังเกตว่าข้าราชการจะซื้อขายหุ้นที่มีราคาสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาทมากกว่าผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ

ก. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย ปรากฏว่าผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างกันในวัตถุประสงค์ของการซื้อหุ้น กล่าวคือ ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ส่วนใหญ่ลงทุนระยะสั้น แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าข้าราชการประมาณหนึ่งในสามลงทุนระยะยาว อนึ่งมีผู้ไม่ตอบอยู่เป็นจำนวนมากจึงอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

ง. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย ปรากฏว่าผู้ประกอบอาชีพทั้งสามประเภทส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันในการพิจารณาพื้นฐานสำคัญที่ใช้ในการลงทุนซื้อขายหุ้น กล่าวคือ ส่วนใหญ่นักธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ พิจารณากำไรต่อหุ้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการลงทุนซื้อขายหุ้น ส่วนข้าราชการนั้นพิจารณาเงินปันผลเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด อนึ่งมีผู้ไม่ตอบอยู่เป็นจำนวนมากจึงอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

จ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย ปรากฏว่าผู้ประกอบอาชีพทั้งสามประเภทมีความแตกต่างกันในการยอมรับอัตราการขาดทุน กล่าวคือ นักธุรกิจและข้าราชการกว่า ๑ ใน ๓ จะยอมรับอัตราการขาดทุนโดยยอมซื้อจนกว่าราคาหุ้นจะกลับขึ้นมาใหม่ ในขณะที่ผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ เกือบครึ่งจะยอมรับอัตราการขาดทุนเพียง ๑๐% ของราคาที่ซื้อไว้เท่านั้น อนึ่งมีผู้ไม่ตอบอยู่เป็นจำนวนมากจึงอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

ฉ. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย ปรากฏว่าผู้ประกอบอาชีพทั้งสามประเภทจะมีความแตกต่างกันมากทางด้านพฤติกรรมภายหลังจากการซื้อหุ้น กล่าวคือ ส่วนใหญ่นักธุรกิจและข้าราชการนิยมเก็บหุ้นไว้จนได้กำไร แต่ผู้ประกอบอาชีพอื่นเพียงประมาณ ๑ ใน ๓ เท่านั้นที่ให้ความสำคัญต่อการเก็บไว้จนได้กำไร ส่วนใหญ่จะเก็บไว้จนได้เงินปันผลและได้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่

ช. ในจำนวนผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน ๑๒๐ ราย พบว่าผู้ประกอบอาชีพทั้งสามมีความแตกต่างกันในเรื่องอัตรากำไรที่ทำให้ตัดสินใจขายหุ้น กล่าวคือ นักธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ จะขายหุ้นต่อเมื่อได้กำไรระหว่าง ๑๐% ถึง ๒๐% ของราคาซื้อ ในขณะที่ข้าราชการเกือบครึ่งหนึ่งขายหุ้นเมื่อราคาหุ้นเริ่มลง โดยทั้งสองพวกที่กล่าวแล้วให้ความสำคัญในเรื่องนี้น้อยมาก

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่าในข้อมูลส่วนใหญ่ประเภทของอาชีพนั้น ทำให้เกิดความแตกต่างในทางพฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวกับการลงทุนในเกือบทุกเรื่อง กล่าวคือนักธุรกิจจะลงทุนซื้อขายหุ้นตั้งแต่หกแสนบาทขึ้นไปในแต่ละสัปดาห์มากกว่าผู้ประกอบอาชีพอย่างอื่นในทางกลับกันข้าราชการกับผู้ประกอบอาชีพอื่นส่วนใหญ่ลงทุนซื้อขายหุ้นไม่เกินหนึ่งแสนบาท และในขณะที่นักธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพอื่นอาชีพก้ำไรถือหุ้นเป็นพื้นฐานสำคัญในการพิจารณาก่อนลงทุนข้าราชการอาศัยเงินเป็นผล แต่หลังจากถือหุ้นแล้วนักธุรกิจและข้าราชการนิยมเก็บหุ้นจนได้กำไร แต่ผู้ประกอบอาชีพอื่นจะเก็บไว้จนได้เงินเป็นผลและได้ right ส่วนในเรื่องการยอมรับอัตราขาดทุนนั้นปรากฏว่านักธุรกิจและข้าราชการยอมรับอัตราขาดทุนโดยยอมถือจนกว่าราคาหุ้นจะกลับขึ้นมาใหม่ในขณะที่ผู้ประกอบอาชีพอื่นตัดสินใจขายหุ้นเมื่อขาดทุนเพียง ๑๐% ของราคาที่ซื้อไว้ แต่ถ้าได้กำไรนักธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพจะขายหุ้นเมื่อได้กำไรระหว่าง ๑๐% ถึง ๒๐% ของราคาซื้อ ในขณะที่ข้าราชการนั้นขายหุ้นเมื่อราคาหุ้นเริ่มลง แต่อย่างไรก็ตามผู้ประกอบอาชีพที่ต่างกันยังมีพฤติกรรมที่คล้ายกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน คือนิยมลงทุนระยะสั้นและถือหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาท อนึ่งมีผู้ไม่ตอบอยู่เป็นจำนวนมากจนอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

จำนวนเงินลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์

เนื่องจากในการลงทุนซื้อขายหุ้นนั้น ผู้ลงทุนมีจำนวนเงินลงทุนซื้อขายหุ้นแต่ละสัปดาห์ ทั้งที่แตกต่างและคล้ายคลึงกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อาทิเช่น เพศ การศึกษา สถานภาพทาง การสมรส หรืออาชีพ เป็นต้น ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น แต่สิ่งที่เป็นเครื่องกำหนดจำนวนเงินลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์อาจมาจากปัจจัยอย่างอื่นได้อีกคือ วัตถุประสงค์ในการลงทุนที่แตกต่างกันอาจทำให้การลงทุนในแต่ละสัปดาห์แตกต่างกัน หรือการมีพื้นฐานในการพิจารณาก่อนลงทุนซื้อหุ้นอาจเป็นเครื่องกำหนดจำนวนเงินลงทุนในแต่ละสัปดาห์ ดังแสดงอยู่ในตารางที่ ๑๑ และ ๑๒

ข้อมูลในตารางที่ ๑๑ ที่แสดงไว้ข้างล่างนี้จะทำให้ได้ทราบรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับว่าผู้มีวัตถุประสงค์ต่างกัน คือ ผู้ลงทุนระยะยาวและผู้ลงทุนระยะสั้นมีจำนวนเงินลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์ต่างกันหรือไม่

ตารางที่ ๑๑

จุดประสงค์ในการลงทุนซื้อขายหุ้นกับจำนวนเงินที่ลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์

จำนวนเงินลงทุนซื้อขายหุ้น ในแต่ละสัปดาห์	วัตถุประสงค์ในการลงทุน	
	เป็นการลงทุนระยะยาว	เป็นการลงทุนระยะสั้น
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	(๕) ๓๓.๓๓	(๓๐) ๓๗.๐๔
๑๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๕) ๓๓.๓๓	(๒๓) ๒๘.๓๔
สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๔) ๒๖.๖๗	(๒๓) ๒๘.๓๔
ไม่ตอบ	(๑) ๖.๖๗	(๕) ๖.๐๘
รวม	(๑๕) ๑๐๐.๐๐	(๘๑) ๑๐๐.๐๐

จากข้อมูลในตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนต่างกัน ไม่มีความแตกต่างในจำนวนเงินที่ลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์

ตารางที่ ๑๒ นี้ แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานสำคัญในการลงทุนซื้อขายหุ้นกับจำนวนเงินซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์

ตารางที่ ๑๒

พื้นฐานสำคัญในการลงทุนซื้อขายหุ้นกับจำนวนเงินที่ลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์

จำนวนเงินลงทุนซื้อขายหุ้น ในแต่ละสัปดาห์	พื้นฐาน				
	กำไรต่อหุ้น	เงินปันผล	คุณลักษณะผู้บริหาร หารระดับสูง	ลักษณะของ อุตสาหกรรม	อื่น ๆ
ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๘) ๔๐.๐๐	(๕) ๔๕.๔๖	(๑) ๑๒.๕๐	(๓) ๔๒.๘๖	(๗) ๕๐.๐๐
๑๐๐,๐๐๐ - ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๑) ๒๔.๔๔	(๓) ๒๗.๒๗	(๕) ๖๒.๕๐	(๓) ๔๒.๘๖	(๒) ๑๔.๒๙
สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๓) ๒๘.๘๘	(๒) ๑๘.๑๘	(๒) ๒๕.๐๐	(๑) ๑๔.๒๘	(๕) ๓๕.๗๑
ไม่ตอบ	(๓) ๖.๖๗	(๑) ๙.๐๙	(๐) ๐.๐๐	(๐) ๐.๐๐	(๐) ๐.๐๐
รวม	(๔๕) ๑๐๐.๐๐	(๑๑) ๑๐๐.๐๐	(๘) ๑๐๐.๐๐	(๗) ๑๐๐.๐๐	(๑๔) ๑๐๐.๐๐

พื้นฐานสำคัญในการลงทุนซื้อขายหุ้น เป็นเครื่องกำหนดจำนวนเงินลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์ กล่าวคือ ผู้ที่อาศัยกำไรต่อหุ้น เงินปันผลและลักษณะของอุตสาหกรรมเป็นพื้นฐานสำคัญส่วนใหญ่ลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์ไม่เกินหนึ่งแสนบาท ในขณะที่ผู้ลงทุนที่อาศัยคุณลักษณะผู้บริหาร เป็นหลักสำคัญนั้นมักลงทุนประมาณหนึ่งแสนถึงหกแสนบาท

การลงทุนกับจำนวนเงินหมุนเวียน

จำนวนเงินหมุนเวียนของผู้ลงทุนนั้นได้จัดรวมไว้เป็นสองพวกด้วยกันคือ จำนวนเงินหมุนเวียนไม่เกินหกแสนบาท และจำนวนเงินหมุนเวียนสูงกว่าหกแสนบาท เพื่อเป็นการง่ายต่อการวิเคราะห์ แต่จากจำนวนเงินหมุนเวียนทั้งสองดังกล่าวนี้เมื่อนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่น ๆ ก็จะชี้ให้เห็นลักษณะการลงทุนในหลายแบบด้วยกัน ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๓, ๑๔ และ ๑๕

ข้อมูลในตารางที่ ๑๓ ที่แสดงไว้ข้างล่าง ชี้ให้เห็นว่าผู้ที่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนต่างกันจะมีจำนวนเงินหมุนเวียนเหมือนกันหรือไม่

ตารางที่ ๑๓

วัตถุประสงค์ในการลงทุนซื้อขายหุ้นกับจำนวนเงินที่ใช้หมุนเวียนในการลงทุนในหลักทรัพย์

จำนวนเงินหมุนเวียนในการลงทุน	วัตถุประสงค์ในการลงทุน	
	เป็นการลงทุนระยะยาว	เป็นการลงทุนระยะสั้น
ไม่เกินกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๔) ๖๐.๐๐	(๔๗) ๕๘.๗๕
สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๖) ๕๐.๐๐	(๓๒) ๕๐.๐๐
ไม่ตอบ	(๐) ๐.๐๐	(๑) ๑.๒๕
รวม	(๑๕) ๑๐๐.๐๐	(๘๐) ๑๐๐.๐๐

จากข้อมูลพอสรุปได้ว่าผู้ที่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนต่างกันไม่มีความแตกต่างในเรื่องจำนวนเงินหมุนเวียนในการลงทุน

เพื่อที่จะทำให้ทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมและอัตราการกล้าเสี่ยงที่เพิ่มมากขึ้นจึงขอเสนอตารางที่ ๑๔ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ลงทุนในหุ้นที่มีราคาต่าง ๆ จะมีเงินหมุนเวียนต่างกันหรือไม่

ตารางที่ ๑๔

ราคาประมาณต่อหุ้นที่ลงทุนซื้อขายกับจำนวนเงินที่ใช้หมุนเวียนในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

จำนวนเงินหมุนเวียน	ราคาประมาณต่อหุ้น			
	๑๐๐-๓๐๐บาท	๓๐๐-๔๕๐บาท	๔๕๐-๘๐๐บาท	สูงกว่า ๘๐๐ บาท
ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๔) ๕๙.๓๘	(๓๒) ๕๘.๑๘	(๔) ๕๗.๓๗	(๖) ๓๕.๒๙
สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๓) ๔๐.๖๒	(๒๓) ๔๑.๘๖	(๑๐) ๕๒.๖๓	(๑๑) ๖๔.๗๑
รวม	(๓๒) ๑๐๐.๐๐	(๕๕) ๑๐๐.๐๐	(๑๔) ๑๐๐.๐๐	(๑๗) ๑๐๐.๐๐

สำหรับการซื้อหุ้นที่มีราคาประมาณต่อหุ้นต่างกันนั้น จำนวนเงินหมุนเวียนก็แตกต่างกันด้วย คือ ผู้ที่ลงทุนซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาทมักจะมีเงินหมุนเวียนไม่เกินหกแสนบาท ส่วนผู้ที่ซื้อหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นนั้นยิ่งสูงมากเท่าไรยิ่งมีจำนวนเงินหมุนเวียนสูงมากขึ้นเท่านั้น

ข.

ราคาประมาณต่อหุ้น	จำนวนเงินหมุนเวียน	
	ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท	สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐๐ - ๓๐๐ บาท	(๑๔) ๒๘.๗๙	(๑๓) ๒๖.๘๑
๓๐๐ - ๔๕๐ บาท	(๓๒) ๔๘.๔๘	(๒๓) ๔๐.๓๕
๔๕๐ - ๘๐๐ บาท	(๔) ๑๓.๖๔	(๑๐) ๑๗.๕๔
สูงกว่า ๘๐๐ บาท	(๖) ๔.๐๙	(๑๑) ๑๘.๓๐
รวม	(๖๖) ๑๐๐.๐๐	(๕๗) ๑๐๐.๐๐

ในการลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปรากฏว่าผู้ลงทุนยังมีเงินหมุนเวียนมากเท่าไรยิ่งซื้อขายหุ้นที่มีราคาสูงมากขึ้นเท่านั้น โดยจะได้จากตัวเลขที่

ปรากฏในตารางผู้ที่ซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาทมักจะมีเงินหมุนเวียนต่ำกว่าหกแสนบาท และผู้ที่นิยมซื้อหุ้นที่มีราคาสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาทมักจะมีเงินหมุนเวียนในการลงทุนสูงกว่าหกแสนบาท และจากข้อมูลที่ได้มา เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ที่นิยมซื้อหุ้นที่มีราคาสูงกว่าแปดร้อยบาทเป็นผู้ที่มีเงินหมุนเวียนสูงกว่าหนึ่งล้านบาท

จากตารางที่ ๑๕ ข้างล่างนี้แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบว่าผู้ที่จะยอมรับอัตราการขาดทุนต่าง ๆ กันจะมีเงินหมุนเวียนเป็นจำนวนเท่าไร พบว่าเงินหมุนเวียนที่ต่างกันทำให้การยอมรับอัตราขาดทุนแตกต่างกันไปด้วย ในตารางนี้ถึงแม้จะมีจำนวนผู้ที่ไม่ตอบมากก็ตามแต่ก็ไม่ทำให้เกิดผิดพลาดได้มากนัก เพราะจำนวนร้อยละแต่ละอันนี้ค่อนข้างมาก

ตารางที่ ๑๕

อัตราการขาดทุนที่ยอมรับได้กับจำนวนเงินที่ใช้หมุนเวียนในการลงทุนในหลักทรัพย์

ก.

จำนวนเงินหมุนเวียน	อัตราขาดทุนที่ยอมรับได้							
	๑๐% ของราคาซื้อขาย		๒๐% ของราคาซื้อขาย		มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อขาย	ยอมถือจนกว่าราคาหุ้นจะกลับขึ้นมาใหม่		
ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๘)	๔๘.๖๕	(๔)	๒๘.๕๗	(๕)	๓๘.๕๗	(๒๒)	๕๐.๐๐
สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท	(๑๐)	๒๗.๐๓	(๘)	๕๗.๑๔	(๗)	๕๓.๘๔	(๗)	๑๕.๘๑
ไม่ตอบ	(๕)	๒๔.๓๒	(๒)	๑๔.๒๕	(๑)	๗.๖๕	(๑๕)	๓๔.๐๕
รวม	(๓๓)	๑๐๐.๐๐	(๑๔)	๑๐๐.๐๐	(๑๓)	๑๐๐.๐๐	(๔๔)	๑๐๐.๐๐

อัตราการขาดทุนที่แตกต่าง เป็น เครื่องกำหนดจำนวนเงินหมุนเวียนได้ เช่นเดียวกัน คือ ผู้ลงทุนที่ยอมรับการขาดทุน ๑๐% ของราคาซื้อขาย กับผู้ที่ยอมถือจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่ ส่วนใหญ่จะมีเงินหมุนเวียนไม่เกินหกแสนบาท แต่ผู้ที่ยอมรับการขาดทุน ๒๐% หรือมากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อขายส่วนใหญ่มีจำนวนเงินหมุนเวียนสูงกว่าหกแสนบาท

หมายเหตุ : ตาราง ๑๕ ก. และ ๑๕ ข. จะมียอดรวมต่างกันเนื่องจากจำนวนผู้ไม่ตอบในแนวตั้งนั้นมีจำนวนน้อยผู้วิจัยจึงไม่เสนอข้อมูล

ข.

อัตราขาดทุน	จำนวนเงินหมุนเวียน	
	ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท	สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐% ของราคาซื้อไว้	(๑๘) ๓๒.๗๓	(๑๐) ๒๗.๗๘
๒๐% ของราคาซื้อไว้	(๔) ๗.๒๗	(๘) ๒๒.๒๓
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อไว้	(๕) ๙.๐๙	(๗) ๑๙.๔๔
ยอมถือจนกว่าราคาหุ้นจะกลับขึ้นมาใหม่	(๒๒) ๔๐.๐๐	(๗) ๑๙.๔๔
ไม่ตอบ	(๖) ๑๐.๙๑	(๔) ๑๐.๑๑
รวม	(๕๕) ๑๐๐.๐๐	(๓๖) ๑๐๐.๐๐

สำหรับเงินหมุนเวียนที่ต่างกัน การยอมรับอัตราขาดทุนก็มักจะต่างกันด้วย คือผู้ที่มีเงินหมุนเวียนไม่เกินหกแสนบาทยอมรับอัตราขาดทุนโดยยอมถือจนกว่าราคาหุ้นจะกลับขึ้นมาใหม่ แต่สำหรับผู้ที่มีเงินหมุนเวียนสูงกว่าหกแสนบาทยอมรับอัตราขาดทุนไม่เกิน ๒๐% ของราคาซื้อไว้

พื้นฐานในการตัดสินใจซื้อหุ้นกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

พื้นฐานสำคัญที่ช่วยในการตัดสินใจซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์นั้นก็มีหลายอย่างด้วยกัน แต่ที่สำคัญมากจริง ๆ ได้แก่ กำไรต่อหุ้นและเงินปันผลซึ่งผู้ลงทุนต่าง ๆ จะให้ความสำคัญแตกต่างกันไปตามความเห็นชอบของแต่ละบุคคล

เนื่องจากพื้นฐานดังกล่าวนี้ น่าจะมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการลงทุน ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ให้เห็นว่าความเข้าใจ เช่นนี้ถูกหรือผิดอย่างไร ข้อมูลในตารางที่ ๑๖ ก. และ ข. จะแสดงให้เห็นลักษณะความสัมพันธ์ที่คาดหมายไว้

ตารางที่ ๑๖

ก. วัตถุประสงค์ในการลงทุนซื้อขายหุ้นกับพื้นฐานสำคัญในการลงทุนซื้อขายหุ้น

พื้นฐาน	วัตถุประสงค์ในการลงทุน	
	เป็นการลงทุนระยะยาว	เป็นการลงทุนระยะสั้น
กำไรต่อหุ้น	(๗) ๓๐.๔๓	(๕๓) ๕๓.๐๐
เงินปันผล	(๙) ๓๙.๑๓	(๑๒) ๑๒.๐๐
คุณลักษณะของผู้บริหารระดับสูง	(๓) ๑๓.๐๔	(๙) ๙.๐๐
ลักษณะอุตสาหกรรม	(๒) ๘.๗๐	(๘) ๘.๐๐
อื่น ๆ	(๒) ๘.๗๐	(๑๔) ๑๔.๐๐
ไม่ตอบ	(๐) ๐.๐๐	(๔) ๔.๐๐
รวม	(๒๓) ๑๐๐.๐๐	(๑๐๐) ๑๐๐.๐๐

จากข้อมูลในตารางที่ ๑๖ ก. ชี้ให้เห็นวัตถุประสงค์ในการลงทุนเป็นเครื่องกำหนดพื้นฐานที่ใช้พิจารณาการลงทุนซื้อขายหุ้นนั้นคือ ผู้ลงทุนระยะยาวและระยะสั้นมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ผู้ลงทุนระยะสั้นอาศัยกำไรต่อหุ้นเป็นพื้นฐานในการพิจารณาหุ้น ในขณะที่ผู้ลงทุนระยะยาวนั้นยึดถือ เงินปันผล เป็นพื้นฐานสำคัญ

ข.

วัตถุประสงค์ในการลงทุน	พื้นฐาน				
	กำไรต่อหุ้น	เงินปันผล	คุณลักษณะผู้บริหารระดับสูง	ลักษณะอุตสาหกรรม	อื่น ๆ
การลงทุนระยะยาว	(๗) ๑๑.๖๗	(๙) ๔๒.๘๖	(๓) ๒๕.๐๐	(๒) ๑๘.๑๘	(๒) ๑๒.๕๐
การลงทุนระยะสั้น	(๕๓) ๘๘.๓๓	(๑๒) ๕๗.๑๔	(๙) ๗๕.๐๐	(๘) ๓๒.๗๓	(๑๔) ๘๗.๕๐
ไม่ตอบ	(๐) ๐.๐๐	(๐) ๐.๐๐	(๐) ๐.๐๐	(๑) ๙.๐๙	(๐) ๐.๐๐
รวม	(๖๐) ๑๐๐.๐๐	(๒๑) ๑๐๐.๐๐	(๑๒) ๑๐๐.๐๐	(๑๑) ๑๐๐.๐๐	(๑๖) ๑๐๐.๐๐

ผู้ที่พิจารณาทำไรต่อหุ้นเป็นพื้นฐานสำคัญนั้นจะเป็นผู้ลงทุนระยะสั้นมากกว่าผู้ลงทุนระยะยาว แต่ผู้พิจารณาเงินปันผลเป็นพื้นฐานสำคัญจะเป็นผู้ลงทุนระยะยาวมากกว่าผู้ลงทุนระยะสั้น

อนึ่ง เป็นที่น่าสนใจว่าผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนยึดถือพื้นฐานในการตัดสินใจเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ผู้วิจัยเสนอข้อมูลในตารางที่ ๑๗ มาประกอบการพิจารณา

ตารางที่ ๑๗

การลงทุนกับพื้นฐานสำคัญในการซื้อขายหุ้น

พื้นฐาน	การลงทุน	
	ผู้ลงทุนอยู่แล้ว	ผู้จะลงทุน
กำไรต่อหุ้น	(๔๕) ๔๘.๓๘	(๑๓) ๔๔.๓๓
เงินปันผล	(๑๑) ๑๑.๘๓	(๖) ๒๐.๐๐
คุณลักษณะของผู้บริหารระดับสูง	(๘) ๘.๖๐	(๓) ๑๐.๐๐
ลักษณะอุตสาหกรรม	(๗) ๗.๕๓	(๒) ๖.๖๗
อื่น ๆ	(๑๔) ๑๕.๐๕	(๑) ๓.๓๓
ไม่ตอบ	(๘) ๘.๖๐	(๕) ๑๖.๖๗
รวม	(๘๓)๑๐๐.๐๐	(๓๐)๑๐๐.๐๐

จากข้อมูลในตารางแสดงให้เห็นว่า การลงทุนไม่สัมพันธ์กับพื้นฐานสำคัญในการลงทุนซื้อขายหุ้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนไม่มีความแตกต่างในด้านพื้นฐานสำคัญในการลงทุนซื้อขายหุ้น ต่างเห็นว่ากำไรต่อหุ้นเป็นสิ่งที่จะต้องนำมาพิจารณาก่อนสิ่งอื่นใด

พฤติกรรมหลังการซื้อขายหุ้น

พฤติกรรมหลังการซื้อขายหุ้นนั้นเป็นเรื่องของการตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับหุ้นที่ได้ซื้อมาแล้ว สำหรับในที่นี้ได้แบ่งพฤติกรรมหลังการซื้อขายหุ้นไว้เป็นสี่พวกด้วยกันคือ เก็บหุ้นไว้จนได้

เงินปันผล เก็บหุ้นไว้จนได้ right เก็บหุ้นไว้จนได้กำไร และเก็บหุ้นไว้ให้ถูกหลาน ดังที่
ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑๘, ๑๙ และ ๒๐ โดยวิเคราะห์ให้เห็นว่าเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์
ในการลงทุน จำนวนเงินหมุนเวียนในการลงทุนและราคาประมาณต่อหุ้นอย่างไรบ้าง

ตารางที่ ๑๘

วัตถุประสงค์ในการลงทุนซื้อขายหุ้นกับพฤติกรรมหลังการซื้อหุ้น

พฤติกรรมหลังการซื้อหุ้น	วัตถุประสงค์ในการลงทุน	
	ลงทุนระยะยาว	ลงทุนระยะสั้น
เก็บไว้จนได้เงินปันผล	(๑๒) ๒๖.๖๗	(๒๓) ๑๔.๖๕
เก็บไว้จนได้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่	(๑๑) ๒๔.๕๔	(๓๓) ๒๑.๐๒
เก็บไว้จนได้กำไร (แล้วจึงขาย)	(๑๘) ๔๐.๐๐	(๙๖) ๖๑.๑๔
เก็บไว้ให้ถูกหลาน	(๔) ๘.๘๘	(๔) ๒.๕๔
ไม่ตอบ	(๐) ๐.๐๐	(๑) ๐.๖๔
รวม	(๔๕)๑๐๐.๐๐	(๑๕๗)๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ : ความถี่เกินจำนวนผู้ตอบ เพราะอนุญาตให้ตอบได้หลายคำตอบ

พฤติกรรมหลังการซื้อหุ้นของผู้ลงทุนระยะยาวและผู้ลงทุนระยะสั้นแตกต่างกันอย่าง
เห็นได้ชัดอยู่กรณีเดียวคือ ผู้ลงทุนระยะยาวมีแนวโน้มที่จะเก็บหุ้นไว้จนได้ เงินปันผลมากกว่า
ลงทุนระยะสั้น และเมื่อนำเอาประเภทผู้ลงทุนที่มีวัตถุประสงค์ต่างกันมาศึกษาเปรียบเทียบ
ปรากฏว่าผู้ลงทุนอยู่แล้วและผู้จะลงทุนเพื่อลงทุนระยะยาว และลงทุนระยะสั้นนั้นแตกต่างกันใน
กรณีเดียวดังกล่าวไว้ข้างต้น

เพื่อแสดงให้เห็นชัดเกี่ยวกับพฤติกรรมหลังจากการซื้อหุ้นของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุน
ในเรื่องเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ใช้หมุนเวียนในการลงทุน จึงเสนอข้อมูลในตารางที่ ๑๘ ไว้
ประกอบการพิจารณา

ตารางที่ ๑๘

พฤติกรรมหลังการซื้อหุ้นกับจำนวนเงินที่ใช้หมุนเวียนในการลงทุน

พฤติกรรมหลังการซื้อ	เงินหมุนเวียน	
	ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท	สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท
เก็บไว้จนได้ปันผล	(๑๗) ๑๘.๖๘	(๕) ๕.๒๖
เก็บไว้จนได้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่	(๑๘) ๑๘.๗๘	(๑๑) ๒๐.๓๗
เก็บไว้จนได้กำไร (แล้วจึงขาย)	(๕๐) ๕๔.๘๕	(๓๖) ๖๖.๖๗
เก็บไว้ให้ลูกหลาน	(๕) ๕.๔๘	(๐) ๐.๐๐
ไม่ตอบ	(๑) ๑.๑๐	(๒) ๓.๗๐
รวม	(๙๑) ๑๐๐.๐๐	(๕๔) ๑๐๐.๐๐

จะเห็นว่าจำนวนเงินหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหลังซื้อหุ้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือพฤติกรรมหลังการซื้อหุ้นของผู้ที่มีเงินหมุนเวียนไม่เกินหกแสนบาท ไม่แตกต่างไปจากผู้มีเงินหมุนเวียน เกินหกแสนบาท

ในทำนองเดียวกัน การซื้อหุ้นราคาต่ำหรือสูง (ต่อหุ้น) ก็อาจจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหลังซื้อหุ้นด้วย ผู้วิจัยจึงเสนอข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาไว้ในตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐

พฤติกรรมหลังการซื้อหุ้นกับราคาประมาณต่อหุ้น

พฤติกรรมหลังการซื้อ	ราคาประมาณต่อหุ้น	
	ไม่เกิน ๔๕๐ บาท	สูงกว่า ๔๕๐ บาท
เก็บไว้จนได้ปันผล	(๒๖) ๑๕.๘๕	(๙) ๑๓.๖๔
เก็บไว้จนได้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่	(๓๕) ๒๑.๓๔	(๑๗) ๒๕.๗๖
เก็บไว้จนได้กำไร (แล้วจึงขาย)	(๙๔) ๕๗.๓๒	(๓๕) ๕๓.๐๓
เก็บไว้ให้ลูกหลาน	(๖) ๓.๖๖	(๓) ๔.๕๕
ไม่ตอบ	(๓) ๑.๘๓	(๒) ๓.๐๓
รวม	(๑๖๔) ๑๐๐.๐๐	(๖๖) ๑๐๐.๐๐

จากตารางข้างบนแสดงเปรียบเทียบให้เห็นว่าผู้ที่ซื้อขายหุ้นในราคาต่อหุ้นไม่เกิน
สี่ร้อยห้าสิบบาทและสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาท ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องพฤติกรรมหลังการซื้อ
กล่าวคือ ผู้ที่ซื้อขายหุ้นที่มีราคาต่อหุ้นไม่เกินสี่ร้อยห้าสิบบาท และสูงกว่าสี่ร้อยห้าสิบบาทส่วน
ใหญ่ต่างก็เก็บหุ้นไว้จนได้กำไรหลังจากซื้อหุ้นแล้ว

ตารางที่ ๒๑

อัตรากำไรที่ทำให้ขายหุ้นกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน

อัตรากำไร	วัตถุประสงค์	
	ลงทุนระยะยาว	ลงทุนระยะสั้น
๑๐% ของราคาซื้อ	(๓) ๑๓.๖๔	(๒๔) ๒๔.๒๔
๒๐% ของราคาซื้อ	(๕) ๒๒.๓๒	(๒๖) ๒๖.๒๖
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๓) ๑๓.๖๔	(๑๕) ๑๕.๑๕
รอจนกว่าราคาจะเริ่มลง	(๑๐) ๔๕.๔๕	(๒๗) ๒๗.๒๗
ไม่ตอบ	(๑) ๔.๕๕	(๗) ๗.๐๔
รวม	(๒๒) ๑๐๐.๐๐	(๙๕) ๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ : บางคนตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบจำนวนรวมจึงเกิน ๑๒๐

ข้อมูลในตารางที่ ๒๑ แสดงว่าวัตถุประสงค์ในการลงทุนเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความ
แตกต่างกันในการยอมรับอัตรากำไร กล่าวคือ ผู้ที่ลงทุนระยะยาวส่วนใหญ่รอจนกว่าราคาหุ้น
จะเริ่มลงจึงขาย ส่วนผู้ที่ลงทุนระยะสั้นจะรีบปล่อยหุ้นเมื่อเห็นว่ามีกำไรแล้วไม่เกิน ๒๐% ของ
ราคาซื้อ และเมื่อนำเอาประเภทของผู้ลงทุนที่มีวัตถุประสงค์ต่างกันมาศึกษาเปรียบเทียบ
ปรากฏว่า ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนระยะยาวและลงทุนระยะสั้นนั้นแตกต่างกันดังกล่าวข้างต้น

อัตรากำไรและอัตราขาดทุนที่ช่วยในการตัดสินใจขาย

หลังจากผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนได้ซื้อหุ้นแล้วนั้น แต่ละคนก็อาจจะมีการตัดสินใจยอมรับอัตรากำไรและอัตราขาดทุนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

๑. อัตรากำไรที่ทำให้ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนตัดสินใจขายนั้นได้แบ่งไว้เป็นสี่ประเภท คือขายต่อเมื่อได้รับกำไร ๑๐% ของราคาซื้อ ๒๐% ของราคาซื้อ มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ และรอจนกว่าราคาจะเริ่มลง ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒๑ - ๒๔ และจะได้วิเคราะห์ให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการลงทุน จำนวนทุนหมุนเวียน พฤติกรรมหลังซื้อหุ้น และจำนวนเงินซื้อขายในแต่ละสัปดาห์บ้างหรือไม่

๒. อัตราขาดทุน ที่ทำให้ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนตัดสินใจขายนั้นได้แบ่งไว้เป็นสี่ประเภท คือ ขายต่อเมื่อขาดทุน ๑๐% ของราคาซื้อ ๒๐% ของราคาซื้อ มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ และยอมถือจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่ ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒๕ - ๒๘ และก็จะวิเคราะห์ในลักษณะเดียวกับที่กล่าวไว้ในข้อแรก

ตารางที่ ๒๒

อัตรากำไรที่ทำให้ขายหุ้นกับจำนวนเงินที่หมุนเวียนในการลงทุน

อัตรากำไร	เงินทุนหมุนเวียน	
	ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท	สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐% ของราคาซื้อ	(๑๐) ๑๘.๕๒	(๑๑) ๓๐.๕๖
๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๔) ๒๕.๕๓	(๑๑) ๓๐.๕๖
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๖) ๑๑.๑๑	(๔) ๑๑.๑๑
รอจนกว่าราคาจะเริ่มลง	(๑๗) ๓๑.๔๘	(๗) ๑๕.๔๘
ไม่ตอบ	(๗) ๑๒.๕๖	(๓) ๘.๓๓
รวม	(๕๔) ๑๐๐.๐๐	(๓๖) ๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ แต่เนื่องจากจำนวนผู้ไม่ตอบว่ามีเงินหมุนเวียนเป็นจำนวนเท่าไรหรือน้อยจึงไม่ได้นำตัวเลขมาแสดง จำนวนรวมจึงน้อยกว่า ๕๒

จากข้อมูลในตารางที่ ๒๒ ปรากฏว่าส่วนใหญ่ของผู้ที่มีเงินทุนหมุนเวียนในอัตราที่แตกต่างกันมีความแตกต่างเกี่ยวกับอัตรากำไรที่ยอมรับอยู่เพียงเล็กน้อย อนึ่งน่าสังเกตว่าพวกที่มีเงินทุนหมุนเวียนสูงกว่าหกแสนบาทส่วนใหญ่จะรับขายเมื่อมีกำไร

ข้อมูลในตารางที่ ๒๓ จะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับอัตรากำไรกับพฤติกรรมในแง่ต่าง ๆ หลังการซื้อหุ้น

ตารางที่ ๒๓

อัตรากำไรที่ทำให้ขายหุ้นกับพฤติกรรมหลังการซื้อหุ้น

อัตรากำไร	พฤติกรรมหลังการซื้อหุ้น			
	เก็บไว้จนได้ เงินเป็นผล	เก็บไว้จนได้สิทธิใน การซื้อหุ้นใหม่	เก็บไว้จนได้ กำไร	เก็บไว้ให้ลูก หลาน
๑๐% ของราคาซื้อ	(๗) ๒๔.๑๔	(๑๐) ๒๖.๓๒	(๒๔) ๒๒.๔๓	(๒) ๒๘.๕๗
๒๐% ของราคาซื้อ	(๗) ๒๔.๑๔	(๙) ๒๓.๖๘	(๒๖) ๒๔.๓๐	(๐) ๐.๐๐
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๔) ๑๓.๗๙	(๕) ๑๓.๑๖	(๑๘) ๑๖.๘๒	(๐) ๐.๐๐
รอจนกว่าราคาหุ้นจะเริ่มลง	(๙) ๓๑.๐๓	(๑๑) ๒๘.๙๕	(๓๐) ๒๘.๐๘	(๕) ๗๑.๔๓
ไม่ตอบ	(๒) ๖.๙๐	(๓) ๗.๘๙	(๙) ๘.๔๑	(๐) ๐.๐๐
รวม	(๒๙) ๑๐๐.๐๐	(๓๘) ๑๐๐.๐๐	(๑๐๗) ๑๐๐.๐๐	(๗) ๑๐๐.๐๐

จากข้อมูลดังกล่าวปรากฏว่าผู้ตอบให้คำตอบที่สอดคล้องกันพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะเห็นได้ชัดมากในกรณีของผู้ที่ตอบว่าเก็บไว้ให้ลูกหลานก็ตอบด้วยว่าจะรอจนราคาหุ้นเริ่มลงจึงจะขาย

ข้อมูลในตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับอัตรากำไรกับจำนวนเงินลงทุนในแต่ละระดับค่าที่ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๒๔

อัตราค่าโง่ที่ทำให้ขายหุ้นกับจำนวนเงินที่ลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์

อัตราค่าโง่	จำนวนเงินที่ลงทุนซื้อขายหุ้นแต่ละสัปดาห์		
	ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๑๐๐,๐๐๐-๖๐๐,๐๐๐ บาท	สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐% ของราคาซื้อ	(๘) ๒๑.๖๒	(๖) ๒๐.๖๙	(๖) ๒๕.๐๐
๒๐% ของราคาซื้อ	(๑๒) ๓๒.๔๓	(๗) ๒๙.๑๔	(๖) ๒๕.๐๐
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๒) ๕.๔๑	(๔) ๑๓.๗๙	(๔) ๑๖.๖๗
รองจนกว่าราคาจะเริ่มลง	(๙) ๒๔.๓๒	(๘) ๒๗.๕๙	(๖) ๒๕.๐๐
ไม่ตอบ	(๖) ๑๖.๒๒	(๔) ๑๓.๗๙	(๒) ๘.๓๓
รวม	(๓๗) ๑๐๐.๐๐	(๒๙) ๑๐๐.๐๐	(๒๔) ๑๐๐.๐๐

จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีเงินลงทุนไม่เกินหนึ่งแสนบาท หนึ่งแสนบาทถึงหกแสนบาทหรือสูงกว่าหกแสนบาทก็ตามไม่มีความแตกต่างในเรื่องของอัตราค่าโง่ที่ยอมรับ นั่นคือส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับอัตราค่าโง่ ๑๐%, ๒๐% ของราคาที่ซื้อไว้และรองจนกว่าราคาจะเริ่มลงในอัตราส่วนใกล้เคียงกัน ดังนั้นพอสรุปได้ว่าผู้ที่มีเงินลงทุนซื้อขายหุ้นในแต่ละสัปดาห์ไม่ว่ามากหรือน้อยมักจะตัดสินใจขายหุ้น เมื่อมีกำไรแล้วด้วยเหตุผลที่ไม่ต่างกัน

ในแง่ของอัตราการขาดทุนที่จะทำให้ตัดสินใจขายหุ้นนั้น ผู้วิจัยก็ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับตัวแปรชุดเดิมที่ได้วิเคราะห์มาแล้วในกรณียอมรับอัตราค่าโง่ และจะได้เสนอผลการวิเคราะห์ไปตามลำดับดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ ๒๕

วัตถุประสงค์ในการลงทุนซื้อขายหุ้นกับอัตราขาดทุนที่ยอมรับได้

อัตราขาดทุน	วัตถุประสงค์ในการลงทุน	
	ลงทุนระยะยาว	ลงทุนระยะสั้น
๑๐% ของราคาซื้อไว้	(๕) ๒๐.๐๐	(๓๕) ๓๔.๖๖
๒๐% ของราคาซื้อไว้	(๑) ๔.๐๐	(๑๔) ๑๓.๘๖
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อไว้	(๓) ๑๒.๐๐	(๑๑) ๑๐.๘๘
ยอมถึงจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่	(๑๕) ๖๐.๐๐	(๓๔) ๓๓.๖๖
ไม่ตอบ	(๑) ๔.๐๐	(๗) ๖.๘๓
รวม	(๒๕) ๑๐๐.๐๐	(๑๐๑)๑๐๐.๐๐

ข้อมูลในตารางที่ ๒๕ แสดงว่าวัตถุประสงค์ในการลงทุนเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความแตกต่างในการรับอัตราขาดทุน กล่าวคือ ผู้ที่ลงทุนระยะยาวส่วนใหญ่จะยอมถือไว้จนราคาหุ้นจะกลับสูงขึ้นอีก ส่วนผู้ที่ลงทุนระยะสั้นจะรีบปล่อยหุ้นเมื่อเห็นว่าขาดทุน คำตอบเช่นนี้แสดงให้เห็นความสอดคล้องกันในคำตอบทั้ง ๒ แบบด้วย และเมื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเภทของผู้ลงทุนด้วยปรากฏว่าทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมีความเห็นเหมือนที่กล่าวไว้ข้างต้น

ตารางที่ ๒๖

อัตราขาดทุนที่ทำให้ขายหุ้นกับจำนวนเงินที่ใช้หมุนเวียนในการลงทุน

อัตราขาดทุน	เงินหมุนเวียน	
	ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๘ บาท	สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐% ของราคาซื้อ	(๑๘) ๓๒.๑๔	(๑๐) ๒๕.๐๐
๒๐% ของราคาซื้อ	(๕) ๘.๘๓	(๗) ๑๗.๕๐
มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	(๖) ๑๐.๗๑	(๖) ๑๔.๐๐

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

อัตราขาดทุน	เงินทุนเวียน	
	ไม่เกิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท	สูงกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท
รองจนกว่าราคาจะเริ่มลง	(๒๒) ๓๔.๒๔	(๑๒) ๓๐.๐๐
ไม่ตอบ	(๕) ๘.๕๓	(๕) ๑๒.๕๘
รวม	(๕๖) ๑๐๐.๐๐	(๕๐) ๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ : บางคนตอบมากกว่าหนึ่งจำนวนจึงเกิน ๔๒

จากข้อมูลในตารางที่ ๒๖ ปรากฏว่าผู้ที่มีเงินทุนหมุนเวียนในอัตราที่แตกต่างกันมีความแตกต่างเกี่ยวกับอัตราขาดทุนที่ยอมรับอยู่เพียงเล็กน้อย

ตารางที่ ๒๗

อัตราขาดทุนที่ยอมรับได้กับพื้นฐานสำคัญในการลงทุน

อัตราขาดทุน	พื้นฐาน				
	กำไรต่อหุ้น	เงินปันผล	คุณลักษณะของผู้บริหารระดับสูง	ลักษณะของอุตสาหกรรม	อื่น ๆ
๑๐% ของราคาที่ซื้อไว้	(๒๒) ๓๗.๒๔	(๔) ๒๓.๕๓	(๒) ๑๖.๖๗	(๔) ๔๔.๔๕	(๔) ๒๕.๐๐
๒๐% ของราคาที่ซื้อไว้	(๕) ๘.๕๘	(๒) ๑๑.๗๗	(๔) ๓๓.๓๓	(๑) ๑๑.๑๑	(๒) ๑๒.๕๐
มากกว่า ๒๐% ของราคาที่ซื้อไว้	(๗) ๑๑.๘๖	(๐) ๐.๐๐	(๒) ๑๖.๖๗	(๑) ๑๑.๑๑	(๓) ๑๘.๗๕
ยอมถือจนกว่าราคาจะกลับขึ้นมาใหม่	(๒๑) ๓๕.๕๕	(๑๐) ๕๘.๘๒	(๔) ๓๓.๓๓	(๒) ๒๒.๒๒	(๖) ๓๗.๕๐
ไม่ตอบ	(๔) ๖.๗๘	(๑) ๕.๘๘	(๐) ๐.๐๐	(๑) ๑๑.๑๑	(๑) ๖.๒๕
รวม	(๕๕) ๑๐๐.๐๐	(๑๗) ๑๐๐.๐๐	(๑๒) ๑๐๐.๐๐	(๕) ๑๐๐.๐๐	(๑๖) ๑๐๐.๐๐

ข้อมูลในตารางที่ ๒๗ ก็แสดงให้เห็นความสอดคล้องของคำตอบทั้ง ๒ แบบ กล่าวคือ พวกที่ถือเงินเป็นผลเป็นสำคัญมักจะถือหุ้นไว้โดยหวังว่าราคาหุ้นอาจจะสูงขึ้นมาได้อีก ส่วนพวกที่ยึดถือพื้นฐานอย่างอื่นมักจะรีบปล่อยหุ้น เมื่อเห็นว่าขาดทุน

จากข้อมูลตารางที่ ๒๘ ชี้ให้เห็นความกล้าเสี่ยงของผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนในเรื่องของอัตรากำไรและอัตราขาดทุน ซึ่งพบว่ามีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๒๘

อัตรากำไรที่ทำให้ขายหุ้นกับอัตราขาดทุนที่ยอมรับไว้

อัตราขาดทุน	อัตรากำไร				รวม
	๑๐%ของราคาซื้อ	๒๐%ของราคาซื้อ	มากกว่า ๒๐% ของราคาซื้อ	รอจนกว่าราคา จะเริ่มลง	
๑๐% ของราคาซื้อไว้	๑๓	๒๐	๔	๔	๔๑
๒๐% ของราคาซื้อไว้	๑	๗	๑	๔	๑๓
มากกว่า ๒๐% ของ -ราคาซื้อไว้	๓	๑	๓	๔	๑๑
ยอมถือจนกว่าราคา -จะกลับขึ้นมาใหม่	๗	๑๐	๑๐	๑๖	๔๓
ไม่ตอบ	๒	๒	๑	๓	๘
รวม	๒๖	๔๐	๑๘	๓๖	๑๒๐

การวิเคราะห์ข้อมูลในตารางนี้อาจทำได้ ๒ ทาง คือ วิเคราะห์ตามแนวตั้ง และ วิเคราะห์ตามแนวนอน วัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ก็เพื่อดูว่าผู้ตอบมีหลักในการตัดสินใจบ้างหรือไม่ และความรู้สึกนึกคิดในเรื่องกำไรและขาดทุนสอดคล้องกันอย่างไร ผลปรากฏว่าถ้า วิเคราะห์ทางแนวตั้ง

ก. ผู้ที่จะปล่อยหุ้นไปเพราะกำไร ๑๐% หรือ ๒๐% ส่วนใหญ่ก็จะปล่อยหุ้นไป
เมื่อเห็นว่าขาดทุน ๑๐% หรือ ๒๐% ด้วยเช่นกัน

ข. ผู้ที่จะปล่อยหุ้นก็ต่อเมื่อได้กำไรเกิน ๒๐% ส่วนใหญ่จะไม่ยอมปล่อยหุ้นไปเมื่อ
เห็นว่าขาดทุน (ถือไว้จนกว่าราคาหุ้นจะสูงขึ้นไปใหม่) แสดงให้เห็นความกล้าได้กล้าเสีย
เช่นเดียวกัน

ค. ผู้ที่ไม่ยอมปล่อยเมื่อได้กำไร ส่วนใหญ่ก็จะไม่ยอมปล่อยเมื่อขาดทุน แสดง
ให้เห็นความกล้าได้กล้าเสียเช่นเดียวกัน

สำหรับการวิเคราะห์ทางด้านแนวนอนโดยยึดถือเอาการยอมรับอัตราการขาดทุนใน
แบบต่าง ๆ เป็นแกน ก็ได้ผลคล้ายคลึงกันกับที่วิเคราะห์แล้วข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบ
ให้ข้อมูลไปตามความรู้สึกนึกคิดและเกณฑ์ในการตัดสินใจที่จะยึดถืออยู่จริง ๆ และนี่ก็ถือได้ว่า
เป็นการพิสูจน์ความน่าเชื่อถือ (reliability) ของคำตอบได้อย่างเพียงพอ

ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทหุ้นทั้งสาม

ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งหุ้นออกเป็นสามประเภทด้วยกันคือ หุ้นมั่นคงมาก หุ้น
มั่นคงปานกลาง และหุ้นไม่ค่อยมั่นคง ซึ่งทางผู้วิจัยไม่ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับหุ้นประเภทต่าง ๆ
เพราะต้องการจะทราบว่าผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนนั้นมีความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทหุ้นต่าง ๆ อย่าง
ไรบ้าง และจากข้อมูลที่ได้มาปรากฏว่าผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมีความเข้าใจแตกต่างกันในความ
หมายของประเภทของหุ้นดังนี้คือ

๑. ในจำนวนผู้ลงทุนทั้งหมด ๘๒ ราย มีผู้ไม่อธิบายความหมายของประเภทหุ้น
ต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๒ ส่วนผู้ที่อธิบายความหมายพอสรุปตามประเภทหุ้นได้ดังนี้คือ

๑.๑ ในจำนวนผู้ลงทุนที่ให้ความหมายของประเภทหุ้นทั้งหมด ๖๒ ราย
ประมาณร้อยละ ๖๐.๖๑ มีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของ "หุ้นมั่นคงมาก" ใกล้เคียง
กันคือ หุ้นมั่นคงมากเป็นหุ้นของกิจการที่มั่นคง มีทุนจดทะเบียนสูง มีผู้บริหารดี มีกำไร
สม่ำเสมอไม่ว่าภาวะเศรษฐกิจและเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างไร มีเงินปันผลดีในอัตราสม่ำเสมอ

๑.๒ ในจำนวนผู้ลงทุนที่ให้คำความหมายของประเภทหุ้นทั้งหมด ๖๖ ราย
ประมาณร้อยละ ๗๐.๐๐ ของผู้ลงทุนมีความเข้าใจว่า "หุ้นมั่นคงปานกลาง" นั้นเป็นหุ้นของ
กิจการที่มีการดำเนินงานพอสมควร ฐานะการเงินเชื่อถือได้มีความก้าวหน้า เงินปันผล
ปานกลาง หุ้นหมุนเวียนดี ราคาขึ้นลงรวดเร็ว มีสภาพคล่องในตัว

๑.๓ ในจำนวนผู้ลงทุนที่ให้คำความหมายของประเภทหุ้นทั้งหมด ๖๖ ราย
ประมาณร้อยละ ๕๐.๐๐ ของผู้ลงทุนมีความเข้าใจว่า "หุ้นไม่ค่อยมั่นคง" นั้นเป็นหุ้นของ
กิจการที่มีผู้บริหารไม่ดี เงินปันผลน้อยหรือไม่มีเลย เงินทุนน้อย ราคาหุ้นเปลี่ยนแปลง
ไปตามการขึ้นหุ้น ราคาหุ้นสูงกว่าราคาตามบัญชีมาก ราคาของหุ้นขึ้นลงฮวบฮาบ อนึ่ง
ผู้ตอบร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้คำความหมายว่าเป็นกิจการของบริษัทซึ่งเป็นจำพวกอุตสาหกรรม
ที่ต้องพึ่งความต้องการของตลาดเป็นหลัก ถ้าตลาดต้องการสินค้ามากในขั้นนั้นก็จะมีกำไรสูง
กิจการที่ขึ้นอยู่กับกำกับการมีผู้บริหารจำนวนน้อย กิจการที่การจัดกาภายในบริษัทไม่ดีพอ มีความ
เสี่ยงสูง ส่วนอีกร้อยละ ๒๕.๐๐ ไม่อธิบายความหมายในหุ้นประเภทนี้

๒. ในจำนวนผู้จะลงทุนทั้งหมด ๒๘ ราย มีผู้ไม่อธิบายเกี่ยวกับความหมายของ
ประเภทหุ้นต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗ และเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้จะลงทุนส่วนใหญ่จะตอบ
แต่เฉพาะความหมายของหุ้นมั่นคงมาก แต่พอสรุปความหมายของประเภทหุ้นต่าง ๆ ได้ดังนี้คือ

๒.๑ ในจำนวนผู้จะลงทุนที่ให้คำความหมายของประเภทหุ้นทั้งหมด ๒๑ ราย
ประมาณร้อยละ ๘๐.๐๐ มีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของ "หุ้นมั่นคงมาก" ดังนี้คือ
เป็นกิจการที่ดำเนินงานมานาน มีความก้าวหน้า มีผู้บริหารงานดี ผลกำไรดี ปันผลดี
และสูงกว่าดอกเบียประจำ ราคาหุ้นตามบัญชีกับราคาตลาดควรจะไม่ไกลเคียงกัน

๒.๒ ในจำนวนผู้ลงทุนที่ให้คำความหมายของประเภทหุ้นทั้งหมด ๒๑ ราย
ประมาณร้อยละ ๖๐.๐๐ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของหุ้นมั่นคงปานกลางดังนี้คือ
เป็นกิจการอุตสาหกรรม ผลกำไรไม่แน่นอน ราคาหุ้นขึ้นลงมาก

๒.๓ ในจำนวนผู้ลงทุนที่ให้คำความหมายของประเภทหุ้นทั้งหลาย ๒๑ ราย
ประมาณร้อยละ ๕๐.๐๐ ไม่ให้ความหมายเกี่ยวกับหุ้นประเภทไม่ค่อยมั่นคง แต่ที่ให้ความ

หมายพอสรุปได้ดังนี้คือ เป็นกิจการเล็กและก่อตั้งไม่นาน ไม่มีกำไร ราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างไม่มีเหตุผล

จากข้อมูลข้างต้นพอสรุปได้ว่าผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมีความเข้าใจในประเภทหุ้นต่าง ๆ แตกต่างกันบ้างในบางเรื่องคือ ในหุ้นมั่นคงมากผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมีความเข้าใจตรงกัน ส่วนในหุ้นมั่นคงปานกลางพบว่าผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมีความแตกต่างกันบ้าง กล่าวคือ ผู้จะลงทุนจะให้ความหมายน้อยมากและไม่สอดคล้องกับผู้ลงทุนในเรื่องกำไร และประเภทของกิจการ แต่ในหุ้นไม่ค่อยมั่นคงนั้นปรากฏว่าผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมีความเห็นตรงกัน ต่างกันตรงที่ว่าผู้ลงทุนเห็นว่าหุ้นไม่ค่อยมั่นคงเป็นกิจการอุตสาหกรรม

เหตุผลในการลงทุนในหุ้นประเภทต่าง ๆ มากกว่าหนึ่งประเภท

ผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ที่ลงทุนในหุ้นประเภทต่าง ๆ มากกว่าหนึ่งประเภท บางคนมีเหตุผลเหมือนกัน บางคนมีเหตุผลต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ดังจะอธิบายต่อไปนี้โดยแยกไว้เป็นสองประเภทคือ

๑. ในบรรดาผู้ลงทุนทั้งหมด ๘๒ ราย ซึ่งเป็นผู้ที่เลือกลงทุนในหุ้นประเภทเดียว ๕๑ ราย และลงทุนในหุ้นหลายประเภท ๔๑ ราย ปรากฏว่าผู้ที่มีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจลงทุนแต่ละประเภทเหมือนกัน ไม่เหมือนกันและไม่ตอบว่ามีหลักเกณฑ์อะไรนั้นมีสัดส่วนเท่า ๆ กัน และพอจะสรุปรายละเอียดได้ดังนี้คือ

๑.๑ ในบรรดาผู้ใช้เกณฑ์ในการตัดสินใจเหมือนกันในการเล่นหุ้นต่างประเภทกันนั้น จะพิจารณาหุ้นต่าง ๆ ก่อนลงทุน โดยดูลักษณะของผู้บริหารระดับสูง ผลการดำเนินงานตลอดปี ติดตามภาวะตลาด กำไรต่อหุ้น การเคลื่อนไหวของตัวเจ้าของบริษัท อาศัยประสบการณ์ มีคนแนะนำเกี่ยวกับหุ้นนั้น ๆ สถานะของบริษัท มีการให้ right และข่าวลือ

๑.๒ ในบรรดาผู้ใช้หลักเกณฑ์ตัดสินใจไม่เหมือนกันสำหรับหุ้นแต่ละประเภท จะพิจารณาหุ้นต่าง ๆ ก่อนลงทุนโดยแยกเป็นประเภทหุ้นต่าง ๆ ถ้าเป็นหุ้นมั่นคงมากจะลงทุนระยะยาวหวังเป็นผลจากหุ้นที่มีการเคลื่อนไหวน้อย ถ้าเป็นหุ้นมั่นคงปานกลางจะพิจารณาการ

เคลื่อนไหวของหุ้นตามข่าวเวลาตกก็ไม่ตกมาก เหมาะสำหรับถือไว้ระยะสั้น และดูภาวะตลาดด้วย ถ้าเป็นหุ้นไม่ค่อยมั่นคงจะลงทุนระยะสั้น เก็งกำไร เล่นตามตลาด ดูภาวะตลาด และดูระดับราคาด้วย

๒. ในบรรดาผู้จะลงทุนทั้งหมด ๒๔ ราย ซึ่งเป็นผู้เลือกลงทุนประเภทเดียว ๒๐ ราย และลงทุนหลายประเภท ๔ ราย ปรากฏว่าในจำนวนผู้จะลงทุนในหุ้นหลายประเภท ๔ รายนั้น ประมาณครึ่งต่อครึ่งมีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเหมือนกัน และตัดสินใจไม่เหมือนกันดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ

๒.๑ ผู้ที่ใช้หลักเกณฑ์เหมือนกันสำหรับหุ้นแต่ละประเภทจะพิจารณาหุ้นต่าง ๆ ก่อนลงทุนโดยดูการบริหารงาน คณะกรรมการของบริษัท กำไรต่อหุ้น ราคาหุ้นในบัญชีกับตลาด และข้อมูลของกิจการในอดีต

๒.๒ สำหรับผู้ที่ใช้หลักเกณฑ์ในแต่ละประเภทไม่เหมือนกันจะพิจารณาหุ้นต่าง ๆ ก่อนลงทุน โดยแยกเป็นประเภทหุ้นต่าง ๆ ถ้าเป็นหุ้นมั่นคงมากจะพิจารณาจากการค้าดำเนินงานของกิจการ และเงินปันผล ถ้าเป็นหุ้นมั่นคงปานกลางจะพิจารณาการเคลื่อนไหวของราคาและข่าวเกี่ยวกับกิจการ ซื้อหุ้นเพื่อเก็งกำไรแต่ถ้าราคาลดลงก็อาจถือได้ว่าเป็นการลงทุนระยะยาว แต่ถ้าเป็นหุ้นไม่ค่อยมั่นคงก็พิจารณาจากกิจการเล็ก ๆ เก็งกำไร โดยเฉพาะเมื่อซื้อเวลาที่เหมาะจะได้กำไรสูง

จากข้อมูลที่ได้มาข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนนั้นใช้ทฤษฎีทางการลงทุนที่แตกต่างกันไปตามประเภทของหุ้น กล่าวคือ ในกรณีหุ้นมั่นคงมากปรากฏอย่างเด่นชัดว่าผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนนั้นมีพฤติกรรมสอดคล้องกับ Fundamental Theory และใช้เป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจในการลงทุน ส่วนในกรณีหุ้นมั่นคงปานกลางนั้นผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนมีความเห็นแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ลงทุนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมสอดคล้องกับทฤษฎีแรกคือ Fundamental Theory ส่วนผู้ลงทุนนั้นมีพฤติกรรมสอดคล้องกับ Fundamental Theory และ Technical Theory สำหรับกรณีหุ้นไม่ค่อยมั่นคงนั้นทั้งผู้ลงทุนและผู้จะลงทุนจะไม่มีพฤติกรรมสอดคล้องกับทฤษฎีใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ลงทุนนั้นมีความเข้าใจในทฤษฎีทางการลงทุนมากกว่าผู้จะลงทุน